

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546

ปริญญานิพนธ์
ของ
มยุรี ชุมพล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มีนาคม 2548

๗๐๕.๐๕'๒

๗๑๕๐ ๒

๕-๓

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546

บทคัดย่อ
ของ
มยุรี ชุมพล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มีนาคม 2548

๒๕๕๖

มยุรี ชุมพล (2548). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546
ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขต
กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชา
พลศึกษา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา และด้านการวัดและ
ประเมินผลวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้บริหาร จำนวน 80 คน ครูพลศึกษา
จำนวน 214 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เมื่อรวบรวม
ข้อมูลแล้วจากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา มีดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย
2. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาในระดับน้อย
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย ยกเว้นผู้บริหาร
ที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เห็นว่ามีปัญหาระดับปานกลาง

PROBLEM OF MANAGEMENT STUDYING AND TEACHING PHYSICAL EDUCATION IN
SECONDARY EDUCATION CATHOLIC SCHOOL UNDER THE OFFICE
OF THE PRIVATE EDUCATION COMMISSION IN BANGKOK
IN YEAR 2003

AN ABSTRACT
BY
MAYUREE CHUMPOL

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master degree of Education in Physical Education
at Srinakharinwirot University
March 2005

Mayuree Chumphol (2005). *Problem of Management Studying and Teaching Physical Education in Secondary Catholic School Under the Office of Private Education Commission in Bangkok in year 2003*. Thesis of Master of Education (Physical Education). Bangkok Metropolis. Graduate School, Srinakharinwirot University. Supervision Board. Asst. Prof. Jiamsak Panitchaikul, Asst.Prof. Samatchai Noisiri.

This research is aimed to identify the problem of Physical Education Teaching in Catholic Secondary School attached to Office of Private Education Commission in Bangkok Metropolis for Academic Year 2003 in respects of the curriculum and teaching, the teacher, location, equipment and facilities, assessment and evaluation. The subject of this research is 80 managers, 214 physical education teachers. The tool applied in this research is constructed by the researcher. Data analysis is based on frequency value and percentage value.

The Results revealed that :

Problem of Management Studying and Teaching Physical Education in Secondary Catholic School Under the Office of Private Education Commission in Bangkok in year 2003 according to managements and physical teachers' view are found that

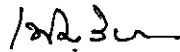
1. In aspect of curriculum and teaching, less problem is found.
2. In aspect of the teachers, less problem is found.
3. In aspect of the locations, equipment and facilities, less problem is found.
4. In aspect of assessment and evaluation, less problem is found. Except in view of the management who graduated over Bachelor degree, medium is found.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546

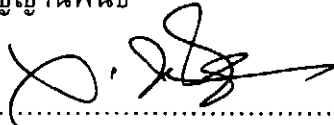
ของ
นางสาวมยุรี ชุมพล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

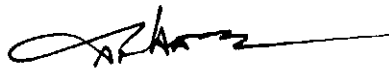

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ !!...เดือน มีนาคม พ.ศ. 2548

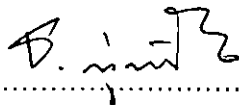
คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

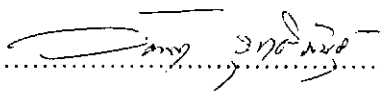
..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ชงชาติ พุ่เจริญ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์
เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ
กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์
กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องในส่วนต่างๆ เป็น
อย่างดี จนผู้วิจัยดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ได้ด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอ
กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและครูพลศึกษาโรงเรียนคาทอลิกในเขตกรุงเทพมหานครที่ให้
ความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างดียิ่ง ที่ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับ
นี้สำเร็จลงด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณงามความดีทั้งหมดนี้ให้แก่ คุณแม่สายทอง ชุมพล พี่เชิดเชาว์
ชุมพล ที่อบรมเลี้ยงดูจนประสบความสำเร็จในทุกวันนี้ ขอขอบคุณนางสาวกัญญารัตน์ มาพบพันธ์
ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือทุกด้านในการศึกษา
มาตั้งแต่เริ่มต้น จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

มยุรี ชุมพล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากร	3
กลุ่มตัวอย่าง	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ความหมายและกระบวนการจัดและการสอนวิชาพลศึกษา	6
ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร	14
คุณสมบัติของครูพลศึกษา	15
วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา....	19
การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา.....	19
ความเป็นมาของโรงเรียนเอกชนคาทอลิก	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
งานวิจัยในต่างประเทศ	27
งานวิจัยในประเทศ	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5 บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	90
บทย่อ.....	90
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	90
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	90
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	90
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
สรุปผลการวิจัย.....	92
อภิปรายผล.....	98
ข้อเสนอแนะ.....	99
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก	105
ประวัติย่อผู้วิจัย	115

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	41
2	ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร (N = 80)	42
3	ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร (N = 80)	44
4	ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร (N = 80)	46
5	ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร (N = 80)	48
6	ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 36)	50
7	ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 36)	52
8	ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 36)	54
9	ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 36)	56
10	ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 44)	58
11	ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 44)	60
12	ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 44) ...	62
13	ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 44)	64
14	ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา (N = 214)	66
15	ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา (N = 214)..	68

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา (N = 214)	70
17	ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของ ครูพลศึกษา (N = 214)	72
18	ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 183)	74
19	ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 183)	76
20	ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 183).....	78
21	ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของ ครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 183).....	80
22	ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 31)	82
23	ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 31)	84
24	ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษาวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N=31) .	86
25	ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของ ครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 31)	88

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาของประเทศไทยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา นั้น เอกชนได้มีบทบาทในการจัดการศึกษาของไทยมานานตั้งแต่ กรุงสุโขทัยเรื่อยมาจนถึงยุคที่ไทยจัดการศึกษาเป็นแบบตะวันตกในสมัยรัชกาลที่ 5 แห่ง กรุงรัตนโกสินทร์ เอกชนก็ยังคงมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานในการจัดการศึกษาของเอกชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้การควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชนขึ้นเป็นฉบับแรกในปีพุทธศักราช 2461 ซึ่งนับแต่นั้นเป็นต้นมาการศึกษาเอกชนก็ได้รับการพัฒนาให้มีจำนวนโรงเรียนมากขึ้น(1 ปีการปฏิรูปการศึกษาเอกชน. 2543:1)

จากการศึกษาประวัติความเป็นมาของการจัดการศึกษาเอกชน พบว่าโรงเรียนเอกชนเกิดจากชาวตะวันตก คือพวกหมอสอนศาสนาเป็นผู้ริเริ่มนำเข้ามา เพราะในระบอบดังกล่าวพวกมิชชันนารีได้เข้ามาในประเทศไทยเพื่อเผยแพร่ศาสนา (สมชัย วุฒิปรีชา. 2519 : 52) โรงเรียนคาทอลิกจึงได้เข้ามามีบทบาทและกำเนิดขึ้นในประเทศไทยเกินกว่าสามศตวรรษ คือ เข้ามา มีบทบาทตั้งแต่ปี ค.ศ. 1665 (ประทีป มาร์ติน โกลมาศ. 2517 : 113) และในปี ค.ศ. 1685 สมเด็จพระนารายณ์มหาราชได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้คณะมิชชันนารีสร้างโรงเรียน โบสถ์ และทำการสอนได้

สำหรับในสมัยรัตนโกสินทร์ การศึกษาคาทอลิกเริ่มมีบทบาทในปี ค.ศ. 1956 โดยจัดเป็นการศึกษานอกระบบนอกโรงเรียน (Non Formal Education) อยู่ในความรับผิดชอบของมิชชันนารี และการจัดการศึกษาอย่างมีระบบในรูปของโรงเรียน (Formal Education) อย่างแท้จริงเป็นแห่งแรกก็คือ โรงเรียนอัสสัมชัญ ซึ่งก่อตั้งในปี ค.ศ. 1885 (วิภา เลค. 2526 : 2) หลังจากนั้น โรงเรียนคาทอลิกได้แพร่ขยายขึ้นเรื่อยๆไม่เฉพาะแต่โรงเรียนของนักบวชเท่านั้นแต่ได้เริ่มมีโรงเรียนคาทอลิกที่เป็นของฆราวาสเพิ่มขึ้น

เอกชนได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการจัดการศึกษาทุกระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงอุดมศึกษา โรงเรียนคาทอลิกเป็นโรงเรียนเอกชนที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชาติเช่นกัน การศึกษามีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้นจึงถือเป็นหน้าที่ที่สำคัญของรัฐในอันที่จะต้องรับภาระในการจัดการศึกษาของชาติ แต่อย่างไรก็ตามรัฐแต่เพียงผู้เดียวคงไม่อาจรับภาระในการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอเพราะความจำกัดในด้านทรัพยากรรัฐจึงเปิดโอกาสให้เอกชนเข้าร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาแม้ว่าการศึกษาเอกชนมิใช่การจัด

การศึกษาที่รัฐดำเนินการโดยตรง แต่เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องรับผิดชอบในการควบคุมดูแลและส่งเสริมให้สถานศึกษาเอกชนทุกระดับทุกประเภทสามารถจัดการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผนและนโยบายของรัฐ จึงจะทำให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและเป็นธรรมต่อประชาชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2528 : 11) หน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือเรียกชื่อย่อว่า สช. ซึ่งเป็นกรมหนึ่งในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่ยกฐานะมาจากกองโรงเรียนราษฎร์ กรมวิสามัญศึกษา ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2515 เป็นต้นมา โดยการดำเนินงานในระยะแรกของสำนักงานเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 ซึ่งเป็นเครื่องมือหรือกฎหมายสำคัญยิ่งในการควบคุมดูแลและส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสังคม เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดการศึกษาและลดความไม่เสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา จึงมีนโยบายที่จะมุ่งพัฒนาตัวนักเรียนโดยเน้นการพัฒนาให้มีนิสัยที่ดีตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ให้ความรู้ทั้งทางวิชาการเพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาต่อและเกิดการเรียนรู้เพื่อการประกอบอาชีพได้

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ ซึ่งรัฐบาลไทยตระหนักถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาจึงได้กำหนดไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนมาตั้งแต่ พ.ศ. 2441 (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2517 : 1) พลศึกษา คือการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกายเป็นสื่อ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางด้านร่างกาย ทางจิตใจ ทางอารมณ์และสังคม ตลอดจนส่งเสริมให้เป็นพลเมืองดีด้วย และวิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในหลักสูตรของสถาบันการศึกษาได้วางไว้ เพราะว่าเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงาม และพัฒนาตามจุดมุ่งหมายปลายทางที่สถานศึกษาได้วางเอาไว้ (ฟอง เกิดแก้ว. 2517 : 43)

สำหรับการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเฉพาะสายสามัญของภาคเอกชนคาทอลิกนั้น ซึ่งแบ่งออกเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดำเนินการสอนโดยใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีวิชาพลศึกษาบรรจุอยู่ในหลักสูตรนี้ด้วยในการจัดเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะสำเร็จได้ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการเช่น งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตร จุดมุ่งหมายและแผนการสอนและที่สำคัญที่สุด คือ ครูพลศึกษาจะต้องเป็นผู้นำและผู้ดำเนินการโครงการนี้ให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ นักเรียนได้เกิดการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขต่อไป

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยม คาทอลิก จะเห็นได้ว่าต่างก็ประสบปัญหาในการดำเนินการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเช่นกัน ผู้วิจัยในฐานะที่เคยเป็นครูสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยม คาทอลิกได้มีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัญหาการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ถ้างานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ ก็จะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาปรับปรุงและพัฒนาในการจัด

การเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งครูและผู้บริหารเพื่อจะใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารและครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางแก่คณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทยและผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษา ในการปรับปรุงงานด้านการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น ผู้บริหารและครูพลศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก จำนวน 50 โรงเรียน เป็นผู้บริหาร 80 คน ครูพลศึกษาจำนวน 475 คน รวม เป็นจำนวน 555 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ผู้บริหาร จำนวน 80 คน ได้มาโดยการเจาะจงเลือก (Purposive Sampling)
2. ครูพลศึกษาจำนวน 214 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปที่ใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ผู้บริหาร ครูพลศึกษา และวุฒิการศึกษา

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ปัญหาการจัดเรียนการสอนพลศึกษาใน

โรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546

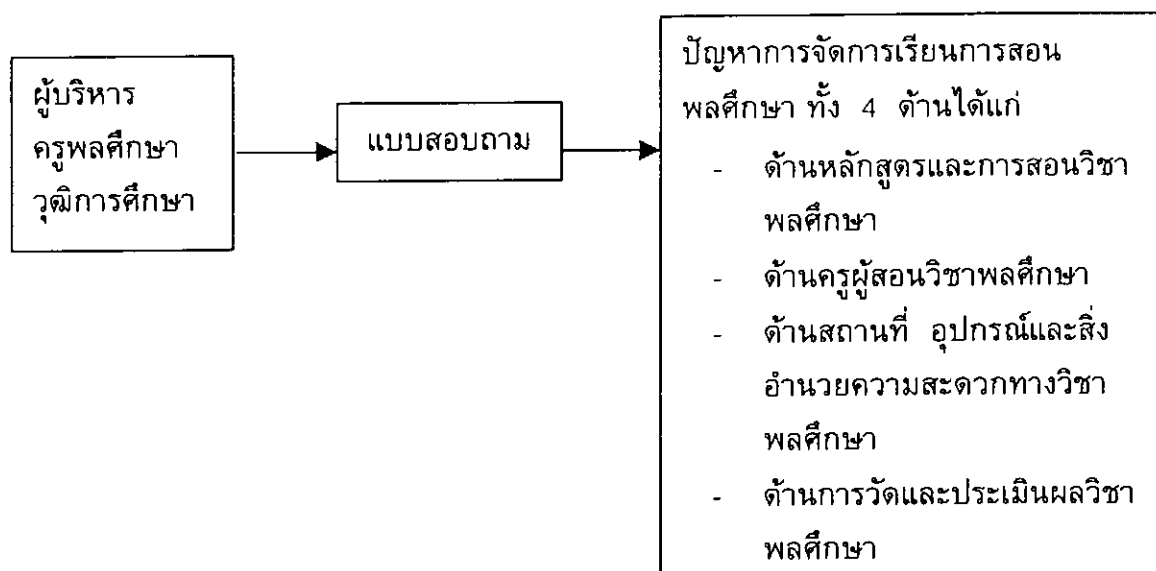
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหา หมายถึง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546
2. การเรียนการสอน หมายถึง การเรียนและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิก สังกัดการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546
3. พลศึกษา หมายถึง การศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกายเป็นสื่อ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางด้านร่างกาย ทางจิตใจ ทางอารมณ์และสังคม ตลอดจนส่งเสริมให้เป็นพลเมืองดีด้วย
4. โรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก หมายถึง โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ตามหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และเป็นสมาชิกของสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาเป็นแนวทางและสนับสนุนในการศึกษา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความหมายและกระบวนการ จัดและการสอนวิชาพลศึกษา
2. ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร
3. คุณสมบัติของครูพลศึกษา
4. วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา
5. การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา
6. ความเป็นมาของโรงเรียนเอกชนคาทอลิก
7. การวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 การวิจัยในต่างประเทศ
 - 7.2 การวิจัยในประเทศ

ความหมายและกระบวนการจัดและการสอนพลศึกษา

นักวิชาการได้ให้ความหมายการจัดและบริหารไว้หลายแนวทาง พอสรุปได้ดังนี้

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539 : 181) ได้กล่าวไว้ การจัด (Organization) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายคำว่าจัด หมายถึง วางระเบียบ เรียงตามลำดับจัดการ หมายถึง สั่งงาน ควบคุม ดำเนินงาน ฉะนั้นการจัดหรือการจัดการ คือ เรื่อง ชุระ หน้าที่ที่จะต้องวางระเบียบ สั่งงาน ควบคุมและดำเนินงานให้เป็นไปตามลำดับขั้น หรือการเข้าไปทำงานอย่างมีระบบ การจัดการให้เป็นไปตามระบบ และการเตรียมพร้อมสำหรับการกระทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือการเตรียมการปฏิบัติเรื่องต่าง ๆ อย่างมีระบบ และเป็นการสร้างบุคคลและหน้าที่ของบุคคลให้สัมพันธ์กัน หรือการแสวงหารูปแบบของทักษะและความรับผิดชอบที่จะทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่ามีผลต่อการทำให้เกิดการประสานสัมพันธ์ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเป้าหมายด้วยการตรวจสอบ เช่น วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 25-28) ได้ให้ข้อเสนอแนะถึงหลักในการจัดกิจกรรมพลศึกษาว่า พื้นฐานการจัดกิจกรรมพลศึกษาให้กับเยาวชน คือ การจัดให้เยาวชนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกันและทั่วถึงตามความต้องการ ความสามารถและความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งการได้รับคำแนะนำช่วยเหลือในการใช้สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา ดังที่ สมคิด สวนศรี (2534 : 14) ได้สรุปความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมพลศึกษา ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และรู้ถึงประโยชน์ของการพลศึกษา

2. ให้เด็กได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนชอบหรือมีความถนัด
3. เพื่อสร้างนิสัยให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
4. เป็นการสร้างนิสัยตามหลักประชาธิปไตย
5. ให้รู้หลักเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในแองนาหมัย
6. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม
7. เป็นการแก้ไขข้อบกพร่องบางอย่างในตัวเด็ก
8. เพื่อปลูกฝังความสามัคคี
9. เพื่อเป็นทักษะความรู้นำไปใช้ในเวลาว่าง
10. เพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

การจัดกิจกรรมพลศึกษา ควรพิจารณาตามระดับอายุและการพัฒนาการของร่างกาย เพราะถ้าจัดกิจกรรมไม่ถูกต้องตามวัย แทนที่จะส่งเสริมความเจริญของเด็ก กลับเป็นเครื่องสกัดกั้นความเจริญของเด็ก จรินทร์ ธานีรัตน์ (2525 : 1) ควรจัดกิจกรรมที่让孩子ได้มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการได้เต็มที่ พร้อมทั้งเน้นถึงการส่งเสริมสภาพร่างกาย จิตใจ สังคม และอารมณ์ ของแต่ละบุคคล (ไพวัลย์ ตันลาพูน, 2530 : 75) เพื่อให้ดำเนินการถึงจุดหมาย ดังนั้นการจัดกิจกรรมควรจัดให้สนองความต้องการของเด็ก เพื่อให้เขาได้พัฒนาทักษะและให้มีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษาการจัดกิจกรรมพลศึกษา จำเป็นจะต้องมีกิจกรรมหลายอย่างด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะเด็กนักเรียนและเยาวชนที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติ หากได้มีการจัดกิจกรรมให้สมบูรณ์แล้ว จะทำให้เยาวชนเหล่านี้เป็นกำลังในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป ดังที่แผนพัฒนายาวชนระยะยาว ได้เสนอแนะไว้ว่า เยาวชนจะศึกษาไม่ได้ ประกอบอาชีพไม่ได้ และเป็นพลเมืองดีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมไม่ได้ ถ้าร่างกายไม่แข็งแรงสมบูรณ์และสุขภาพจิตไม่ดี (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2524 : 2)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 72) ได้เสนอประเภทของการจัดกิจกรรมพลศึกษาไว้ว่าประเภทกิจกรรมพลศึกษา ที่สำคัญสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. กิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาประเภทชุด เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล
2. กิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาประเภทคู่หรือบุคคล เช่น แบดมินตัน เทนนิส
3. กิจกรรมเกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว เช่น มวย กระบี่กระบอง
4. กิจกรรมเกี่ยวกับเกมมูลฐาน และเกมนำไปสู่กีฬาใหญ่
5. กิจกรรมเกี่ยวกับน้ำ เช่น ว่ายน้ำ กระโดดน้ำ
6. กิจกรรมประเภทยิมนาสติก เช่น ยืดหยุ่น รวาคู
7. กิจกรรมเกี่ยวกับการบริหารกาย
8. กิจกรรมเข้าจังหวะ

บุชเชอร์ (Butcher, 1975 : 153-154) ได้เสนอข้อควรคำนึงในการจัดกิจกรรม
พลศึกษาไว้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมพลศึกษา ควรจัดให้สอดคล้องกับระดับความสามารถและความ
สนใจของผู้เรียน
2. ผู้สอนพลศึกษาจะต้องมีความรู้ มีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของกิจกรรมที่จัดขึ้น
รวมถึงการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี
3. ควรจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ พร้อมทั้งการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ก่อนที่จะ
ได้กำหนดกิจกรรม
4. ผู้สอนจะต้องมีการศึกษาและเข้าใจใน เพศ วัย หรือระดับอายุของผู้เรียน และ
สามารถเตรียมการให้เหมาะสม
5. กิจกรรมที่จัดขึ้น สามารถทำให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์
และสังคม
6. กิจกรรมที่จัดขึ้น สามารถทำให้ผู้เรียนได้มีทักษะพื้นฐานในการเคลื่อนไหวได้
อย่างถูกต้อง และปฏิบัติตนอยู่ใน กฎ กติกา ระเบียบวินัยที่ดี
7. ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ในการเข้าร่วมกิจกรรม และเกิดความภาคภูมิใจ
ในความสามารถของตนเอง

หลักการสอนพลศึกษา

การสอนพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้วิชาพลศึกษาได้ผลดีนั้น ต้องอาศัยปัจจัย
หลายประการ การสอนจึงจะประสบผลสำเร็จ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอน
ให้เหมาะสม จะทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ สนุกสนานกับกิจกรรมนั้น ๆ การเรียนรู้
จะเกิดขึ้นรวดเร็วได้ผลดี ดังที่ วิสูตร กองจินดา (2530 : 86) ยังได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้
กิจกรรมพลศึกษา จะได้ผลดีหากครูผู้สอนสามารถจัดให้สอดคล้องกับหลักการต่อไปนี้

1. ให้ทราบเป้าหมายของบทเรียนทุกครั้งก่อนมีการเรียนการสอน ให้ผู้เรียน
รู้ความมุ่งหมายและคุณค่าของบทเรียน
2. ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนของแต่ละบุคคล ความรู้
ความสามารถแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องจากสภาพทางกาย ความรู้พื้นฐาน เจตคติ ระดับ
สติปัญญา หรือสิ่งแวดล้อม
3. ควรจัดระยะเวลาให้เหมาะสม การฝึกทักษะขึ้นกับระยะเวลา และความบ่อยครั้ง
ต้องไม่ให้นานจนเหนื่อยเกินไป
4. ให้เด็กได้เห็นจากการสาธิต การแสดงตัวอย่างให้เด็กได้เห็นเป็นสิ่งเร้า และสร้าง
ความเข้าใจในการเรียนรู้

5. ควรคำนึงถึงความถูกต้องของทักษะ ให้ผู้เรียนทราบหรือเกิดความเคลื่อนไหวของตนเอง เรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้อง และแก้ไขข้อผิดพลาดตั้งแต่เริ่มฝึก เพื่อป้องกันมิให้ทำเป็นนิสัย ซึ่งจะตามแก้ไขได้ยาก

6. มีการเสริมด้วยวัสดุ และอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษา ซึ่งจะช่วยให้เด็กเห็นตามความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ในการฝึก

7. ควรใช้หลักจิตวิทยา เพื่อสร้างแรงจูงใจ ความพึงพอใจในการเรียน และจัดให้มีการแข่งขัน เพื่อเป็นการเร้าใจให้เด็กอยากแสดงออก

8. จัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม เพราะบรรยากาศที่ดีจะช่วยให้เด็กมีความสุขสนุกสนาน และพึงพอใจในกิจกรรม

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 118-119) ได้กล่าวว่า การสอนพลศึกษาจะให้ได้ผลดี ควรจะปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การสอนแต่ละครั้งควรที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่ชัด เวลาสอนควรระลึกถึงจุดหมายที่กำหนดไว้

2. ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงกัน โดยจัดกิจกรรมให้มีส่วนร่วมและมีอุปกรณ์อย่างเพียงพอ นักเรียนจะมีโอกาสได้ฝึกได้เรียนอย่างทั่วถึง

3. ทำบทเรียนให้สนุกสนาน โดยครูจะต้องเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ให้พร้อมและเพียงพอ แต่ทั้งนี้ครูจะต้องสามารถจัดกิจกรรมและบรรยากาศของการเรียนการสอน ให้เป็นไปอย่างเป็นกันเอง และครูผู้สอนก็ควรมีความสุขสนุกสนานกับการเรียนการสอนนั้น ๆ

4. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่จำเป็นจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี แต่ควรจะเป็นผู้ที่สามารถสาธิตหรือวิเคราะห์ลักษณะท่าทางของการเคลื่อนไหวในส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในทักษะที่สอนนั้น ให้นักเรียนสามารถเข้าใจได้ตามลำดับขั้นตอน

5. ครูผู้สอนจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนทุกคน คือจะต้องมีความรัก ความเอ็นดูเมตตา และความหวังดี กับนักเรียนทุกคนด้วยความบริสุทธิ์ใจ

6. ครูควรเข้าใจในการที่เด็กมีเสียงดังว่า เสียงแบบใดเป็นเสียงที่เกิดจากความสุขสนุกสนาน หรือตื่นเต้นจากการเรียนวิชาพลศึกษา หรือเสียงดังแบบใดที่เกิดขึ้นจากเหตุอื่น ทำให้เกิดการรบกวนการเรียนการสอนปกติ การเรียนพลศึกษาควรจะได้ไปด้วยความสนุกสนานตื่นเต้นและนักเรียนสามารถออกเสียงได้บ้างพอสมควรควบคู่กันไป

7. ถ้าหากว่าครูผู้สอนใช้นกหวีด นักเรียนควรจะได้ทราบว่าสัญญาณนกหวีดอย่างไร หมายความว่าอย่างไร การใช้นกหวีดก็ควรจะให้เหมาะสมหรือใช้เมื่อจำเป็นเท่านั้น ครูไม่ควรใช้นกหวีดพร่ำเพรื่อจนเกินไป

8. ครูควรเคารพและเชื่อในความสามารถของนักเรียนว่า นักเรียนทุกคนสามารถจะทำได้และเรียนได้ ถ้าได้รับการสอนหรือช่วยเหลือโดยถูกต้อง แต่ความสามารถมากหรือน้อยช้าหรือเร็วนั้นเป็นอีกประเด็นหนึ่ง

9. นักเรียนที่เรียนวิชาพลศึกษา เป็นนักเรียนที่มีความพร้อมที่จะเล่นหรือออกกำลังกาย ฉะนั้น ครูไม่ควรใช้เวลานี้พูดหรือบรรยายให้นักเรียนฟังมากเกินไป

10. ความสำเร็จในการเรียนเป็นหัวใจสำคัญ จะทำให้นักเรียนมีความรัก และความพยายามในการเรียนวิชาพลศึกษา ฉะนั้น ครูผู้สอนควรใช้วิธีการสอนหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้ นักเรียนแต่ละคนได้มีความสำเร็จในการเรียนตามความสามารถของตน

11. การสอนครูควรจะเน้นในท่าที่ถูกต้อง และควรหมุนเวียนช่วยเหลือนักเรียนให้ทั่วถึง

12. ถ้ามีการอธิบายกติกาการเล่น ควรอธิบายสั้น ๆ พอเข้าใจ หรือถ้าหากเป็นไปได้ ควรให้โอกาสนักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมอภิปรายกติกาหรือปัญหา หลังจากนักเรียนได้เล่น หรือเรียนแล้ว

13. การสอนวิชาพลศึกษาทุกครั้ง ควรปลูกฝังคุณธรรมในตัวนักเรียนควบคู่กันไปด้วย เช่น ความสามัคคี ความร่วมมือ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

14. ในการสอนวิชาพลศึกษาทุกครั้ง ครูจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า เราสอนนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนได้รับการศึกษา โดยวิธีการของพลศึกษา

15. ครูพลศึกษาต้องสอนและช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้
จรรยาพร ธรณินทร์ (2525 : 30) ได้ให้คำแนะนำในการสอนวิชาพลศึกษาให้ได้ผลดี

ครูควรจะต้องปฏิบัติตามการสอนตามลักษณะ ดังนี้

1. การสอนแต่ละครั้งจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่ชัด
2. ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมกิจกรรมการสอนอย่างทั่วถึง
3. ทำบทเรียนให้สนุกสนาน จัดบรรยากาศการเรียนเป็นกันเอง
4. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ต้องสามารถวิเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหวให้นักเรียนเข้าใจ

ปฏิบัติตามได้เป็นลำดับขั้นตอน

5. การสอนพลศึกษา ควรให้นักเรียนได้แสดงออกพอสมควร
6. ถ้าหากครูพลศึกษาใช้นกหวีด ควรใช้เมื่อจำเป็น ต้องใช้เหมาะสมเท่านั้น
7. ครูผู้สอนมีทัศนคติที่ดีกับนักเรียนทุกคน

8. ครูควรเคารพและเชื่อในความสามารถของนักเรียน ทุกคนมีความสามารถ

9. นักเรียนที่มาเรียนพลศึกษาเป็นนักเรียนที่ต้องการเล่นและออกกำลังกาย ฉะนั้นครูไม่ควรใช้เวลานี้พูดคุยหรือบรรยายมากเกินไป ควรให้นักเรียนร่วมกิจกรรมทันที

10. ครูผู้สอนพลศึกษาควรใช้วิชาการสอนหลาย ๆ แบบ เพื่อให้นักเรียนมีความสำเร็จในการเรียน

11. การสอนครูควรเน้นท่าทางให้ถูกต้อง และช่วยเหลือแนะนำนักเรียนให้ทั่วถึง

12. ถ้ามีการอธิบายควรเป็นไปอย่างสั้น ๆ เฉพาะจำเป็น ถ้าหากเป็นไปได้ให้นักเรียน ได้มีโอกาสร่วมอภิปราย หรือปัญหาการเล่นหลังการกีฬา

13. การสอนวิชาพลศึกษาทุกครั้ง ครูควรฉวยโอกาสจากสภาพการจริงที่เกิดขึ้น ปลุกฝังคุณธรรมในตัวนักเรียนควบคู่กันไปด้วย

14. ในการสอนครูต้องคำนึงว่า สอนให้นักเรียนเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยวิธีการทางพลศึกษา ครูพลศึกษามีใช้ครูฟุตบอล บาสเกตบอล หรือครูกีฬาอื่น

15. ครูพลศึกษาจะต้องสอนและช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้นักเรียนบรรลุได้ ตามที่กำหนดไว้ ไม่ใช่ยืนคอยดูเฉย

วิธีการสอนพลศึกษา

วิธีการสอน หมายถึงวิธีการที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งการใช้เทคนิคการสอนเนื้อหาวิชา และสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอน

วิธีสอนนับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการสอนของครู เพราะเป็นตัวเชื่อมระหว่างการใช้ความรู้ประสบการณ์ เนื้อหา กับตัวนักเรียน เพื่อให้มีพฤติกรรมตามจุดหมายที่วางไว้ ครูที่ดีจะต้องเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ ตลอดจนโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา ประสบการณ์ และสถานการณ์ในการเรียนวิชานั้น ๆ วิธีสอนที่สามารถนำมาดัดแปลงในการสอนพลศึกษา มีหลายวิธีด้วยกันดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 109-110) ได้รวบรวมไว้ดังต่อไปนี้

1. วิธีสอนแบบบรรยาย (Lector Method)
2. วิธีสอนแบบอธิบายและสาธิต (Explanation and Demonstration)
3. วิธีสอนแบบให้นักเรียนได้กระทำหรือฝึกหัดด้วยตัวเอง (Learning by Doing)
4. วิธีสอนแบบอภิปราย (Discussion)
5. วิธีสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนทำ (Assignment or Project)
6. วิธีสอนแบบให้การบ้าน (Homework)
7. วิธีสอนแบบทดลอง (Experiments)
8. วิธีสอนแบบคำถาม-คำตอบ (Question and Answer)
9. วิธีสอนแบบใช้ตำราเรียน (Textbook)
10. วิธีสอนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving)

บุญเลี้ยง ศรีสุข (2529 : 53-58) ได้รวบรวมวิธีสอนที่ใช้กับการสอนวิชาพลศึกษา ไว้ดังนี้

1. การสอนแบบสั่งการ เป็นการสอนที่มีลักษณะผู้เรียนจะต้องทำตามคำสั่งของครูผู้สอน สั่งออกไปว่าจะทำอะไรในแต่ละชั่วโมง และกิจกรรมควรจะเป็นลักษณะใด ซึ่งการสั่งนั้นครูผู้สอนผู้ดำเนินการสั่งคือ ครูผู้สอนเพียงคนเดียว เด็กนักเรียนมีหน้าที่ทำตามคำสั่งครูเท่านั้น การสอนแบบนี้บางครั้งเรียกว่า "การสอนโดยใช้ครูเป็นจุดศูนย์กลาง"

2. วิธีการสอนแบบมอบหมายงานให้ทำ การสอนวิธีนี้แตกต่างจากการสอนแบบสั่งการ คือ การสอนทุกสิ่งทุกอย่างจะอยู่ที่ตัวของครูผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว ไม่อิสระในการฝึก กิจกรรม แต่การสอนแบบมอบหมายงานให้ทำ เด็กจะมีอิสระในการฝึกกิจกรรมของเขา แต่ยังมี ลักษณะคล้ายกับการสั่งการคือ สั่งให้เด็กทำไป การกระทำนั้นก็ คือ สิ่งที่คุณมอบหมายและกำหนดให้ เด็กไปทำ หรือไปฝึก

3. การสาธิต การสาธิตเป็นสิ่งสำคัญในการสอนเกี่ยวกับการฝึกหัด การทดลอง โดยเฉพาะกิจกรรมทางพลศึกษาจะขาดไม่ได้ในการเรียนการสอนคือการสาธิต หรือทำให้เด็กได้ดูเป็น ตัวอย่างที่จะนำไปฝึกกิจกรรมนั้น ๆ

4. การสอนแบบจับคู่ การสอนแบบนี้เด็กจะมีอิสระและเป็นตัวของตัวเองมากกว่าการสอนแบบสั่งการและมอบหมายงานให้ทำ การสอนแบบนี้ครูจะมีบทบาทเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการวัดผล และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนก็มีมาก การสอนแบบจับคู่นี้เกิดขึ้นเนื่องจากการสอนที่มีครูเพียงคนเดียว ไม่สามารถที่จะสังเกตและประเมินผลการเรียนของเด็กได้ทั้งชั้นเรียน ขณะที่เด็กกำลังฝึกอยู่และครูไม่สามารถที่จะดูแลแก้ไขข้อบกพร่องได้ทั่วถึง ฉะนั้นจึงให้มีการจับคู่เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือคู่ของตนให้ทำได้ถูกต้องและมีทักษะดีขึ้น ไม่ใช่จับคู่เพื่อแข่งขันระหว่างคู่

5. การสอนแบบกลุ่มย่อย ลักษณะคล้ายกับแบบจับคู่ แต่เพิ่มจำนวนขึ้นไปให้เป็นกลุ่ม ๆ มากกว่าแบบจับคู่ คือ จะมีครูฝึกผู้สังเกต ผู้คอยบันทึกข้อผิดพลาด หรือบันทึกการฝึกว่า ฝึกกิจกรรมใดได้เพียงใด และอย่างไร

6. การสอนแบบรายบุคคล เป็นการถ่ายทอดการจัดโปรแกรม การสอนต้องมีเนื้อหาวิชาเพียงพอที่จะได้ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกทดลอง และเข้าใจให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน

7. การสอนแบบแนะแนวให้ค้นคว้า เป็นวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรม อันก่อให้เกิดความงอกงามทางด้านสติปัญญา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสำคัญในด้านต่อไปนี้

7.1 ความสามารถในการถาม

7.2 ความสามารถในการเปรียบเทียบ

7.3 ความสามารถในการสรุปความหรือลงความเห็น จากการเปรียบเทียบจากของสองสิ่งหรือหลายสิ่ง

7.4 ความสามารถในการตัดสินใจ

7.5 ความสามารถในการใช้กลวิธีต่างเข้าช่วยแก้ปัญหา

8. การสอนแบบการแก้ปัญหา การสอนแบบนี้เป็นการสอนต่อจากการสอนแบบแนะแนวให้ค้นคว้า ปัญหาอาจจะแยกเป็นปัญหาย่อย ๆ และหาทางแก้ปัญหาย่อย ๆ เหล่านั้น แล้วจึงนำมารวมเป็นวิธีการแก้ปัญหาใหม่นั้นเอง การตั้งปัญหาครูผู้สอนเป็นผู้เสนอแก่นักเรียน ปัญหาที่ครูเสนอนั้นต้องมีมาก เพื่อให้ให้นักเรียนได้เลือก แต่การค้นคว้าหาเหตุผลและการทดลองเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหานั้น ๆ นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการเองโดยอิสระ ฉะนั้นการสอนแบบแก้ปัญหาก็คือ การให้นักเรียนเป็นตัวของตัวเอง รู้จักใช้เหตุผลและการตัดสินใจ

ขั้นตอนการสอนวิชาพลศึกษา

วิสูตร กองจินดา (2530 : 92-94) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนพลศึกษาจะได้ผลดีนั้นควรประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนอบอุ่นร่างกาย เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะเล่นกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการกระตุ้นระบบต่าง ๆ ของร่างกายให้เกิดความพร้อม และช่วยให้ร่างกายมีสมรรถภาพดียิ่งขึ้นอีกด้วย ในช่วงเวลาพลศึกษาควรอบอุ่นร่างกายดังนี้

1.1 ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที สำหรับอบอุ่นร่างกาย

1.2 ควรเริ่มด้วยท่าบริหารช้า ๆ และเบา ๆ ก่อนแล้วจึงเร่งความเร็ว และหนักขึ้นเป็นลำดับ

1.3 ท่าบริหารควรบริหารร่างกายได้ครบทุกส่วน

2. ขั้นตอนอธิบายและสาธิต การอธิบายและสาธิตเป็นวิธีสอนที่จะให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่สอน สามารถนำไปเป็นแนวทางในการฝึกหัดและเล่นต่อไป ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดลองทักษะต่าง ๆ ด้วยตนเองเพื่อให้นักเรียน ได้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และสำรวจความสามารถของตนเอง รู้จักฟังตนเอง และขณะนักเรียนทดลองทักษะต่าง ๆ ด้วยวิธีการของตนเองอยู่นั้นครูควรตั้งปัญหา ชี้แนะในจุดสำคัญต่าง ๆ ควบคู่กันไปด้วย การอธิบายและสาธิตทักษะวิธีการเล่นต่าง ๆ ควรจะสอนจากง่ายไปหายาก

3. ขั้นตอนฝึกหัดเพื่อให้มีทักษะ การฝึกหัดจะทำให้ให้นักเรียนได้นำเอาความรู้และทักษะที่เรียนมาแล้วไปใช้เล่นด้วยความสนุกสนาน การสอนในขั้นนี้จะให้ได้ผลดีต้องคำนึงถึง

3.1 จำนวนอุปกรณ์สำหรับฝึกหัดควรมีเพียงพอ เพื่อจะสามารถฝึกหัดได้พร้อม ๆ กันไป

3.2 แบบฝึกทักษะควรจะใช้แบบฝึกเฉพาะสำหรับกีฬาประเภทนั้น ๆ

3.3 ระหว่างฝึกทักษะควรสอดแทรกการแข่งขันเข้าไปด้วย จะทำให้การฝึกมีความสนุกสนาน

3.4 ฝึกจากง่ายไปหายากและจากอยู่กับที่ไปยังท่าเคลื่อนไหว

4. ขั้นสรุป เป็นการสรุปประเมินผลบทเรียนในช่วง เป็นขั้นตอนที่ควรจะทำก่อนจะหมดเวลาประมาณ 5-8 นาที ในการสรุปนี้อาจทำได้โดยคัดเลือกนักเรียนออกมาเล่นหรือแสดงในสิ่งที่ครูได้สอนไปแล้ว หรืออาจสรุปโดยวิธีการสังเกตของครูแล้วแจ้งให้นักเรียนทราบ

ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 109) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า เป็นโครงร่างที่กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองตามแผนการศึกษาหรือกิจกรรมที่บรรจุได้ในโครงร่าง เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าและให้ประสบการณ์ที่ดีแก่นักเรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมวิชาการและกิจกรรมเสริม

หลักสูตร นอกจากนั้นหลักสูตรยังครอบคลุมถึงการกำหนดจุดมุ่งหมายกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อการสอนและการประเมินผลด้วย การพัฒนาหรือการสร้างหลักสูตรจึงต้องทำใน 4 เรื่อง คือ เอกสารหลักสูตร กระบวนวิธีสอนของครู กระบวนการเรียนของนักเรียนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนไปพร้อม ๆ กัน

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2530 : 1) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทุกอย่างที่จัดให้ผู้เรียน เนื้อหาวิชา ทศนคติ แบบพฤติกรรม กิจวัตรและสิ่งแวดล้อม เมื่อประมวลเข้ากันแล้วเป็นประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามาในความรับรู้ถือว่าเป็นหลักสูตรทั้งสิ้น

สุจิต เพียรชอบ และอัจฉรา ประไพตระกูล (2521 : 22) หลักสูตร หมายถึง โครงการหรือแนวทางการให้การศึกษา การให้การศึกษา คือ การถ่ายทอดความรู้และการวิชาความรู้ วัฒนธรรม การปลูกฝังทัศนคติและค่านิยม การเสริมสร้างความเจริญเติบโตและความสมบูรณ์ทางกายหรือการให้การศึกษา คือ การพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้

สงัด อุทานนท์ (2535 : 563) ได้อธิบายคำว่า "หลักสูตร" หมายถึงประมวลผลของการตัดสินใจก่อนที่จะดำเนินการเรียนการสอน ซึ่งเป็นเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับเนื้อหาของวิชา การเลือกเนื้อหาสาระที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้สอน การเลือกวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งกฎเกณฑ์ในการ จัดกลุ่ม เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างได้ผลที่สุด

องค์ประกอบของหลักสูตรที่ดี

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541 : 7) บอกองค์ประกอบของหลักสูตรอย่างน้อยควรแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบดังนี้คือ

1. ความมุ่งหมาย
2. เนื้อหา
3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินผล

คุณสมบัติของครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาหรืออาจารย์ผู้สอน ถือว่าเป็นหัวใจและองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการเรียนการสอนตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้นิยามไว้ว่า "ครู หมายถึงผู้สั่งสอนศิษย์ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์"

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 47) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ และภารกิจทางพลศึกษาได้ดี และประสิทธิภาพ ควรจะมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ คือ

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการศึกษาทั่วไป วิชาชีพครู และวิชาพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง
3. เป็นผู้ที่มีความรู้ลึกในการรับผิดชอบสูง

4. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น
5. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดีสุขภาพสมบูรณ์
6. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
7. เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539 : 320-321) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่ดี ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต
2. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการฝึก การสอน และมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ให้ได้หลายประเภท
3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องของการให้ความช่วยเหลือ
4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมาให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด
5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ และอยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป

6. เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
7. มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและพยายามปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอยู่เสมอ

8. เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ
9. เป็นผู้ที่มีหลักการหรือมีอุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม นักเรียนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนมีความสุขและนักเรียนรักโรงเรียนอยากมาโรงเรียน

เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เยาวชนได้พัฒนาการทั้งทางด้านเชาวนปัญญาและทางบุคลิกภาพ เพื่อช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในชีวิต ทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพ และมีมาตรฐานความเป็นเลิศ ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาจึงสำคัญในการช่วยทั้งครูและนักการศึกษาผู้มีความรับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

หน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษา

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539 : 316-318) ได้บอกถึงว่า ครูพลศึกษาควรมีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

1. การสอน ครูพลศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหลาย ๆ วิชา ต้องสามารถอธิบาย-สาธิตเทคนิค ทักษะ ประวัติ ประโยชน์ กติกา

แผนการเล่น ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์ ต้องจัดบริหารชั้นเรียนสำหรับการสอน การเล่นเกม การประเมินผล และการแนะแนว ต้องมีพัฒนาทัศนคติของควมมีน้ำใจนักกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมทางสุศึกษาและการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายอื่น ๆ ของวิชาพลศึกษา

2. การแข่งขันกีฬากายใน ครูพลศึกษาต้องจัดการแข่งขันกีฬากายใน โดยทำการจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะใช้ในการแข่งขันโดยไม่ให้ซ้ำซ้อนและนักเรียนได้แข่งขันท่า ๆ กัน ต้องเตรียมการจัดซื้อ จัดลำดับ บำรุงรักษา และแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการแข่งขัน ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแข่งขัน จัดดูแลเรื่องความปลอดภัย จัดเจ้าหน้าที่ดำเนินงาน จัดระบบการให้คะแนน จัดความขัดแย้ง และอาจจะต้องจัดทำคู่มือการแข่งขันกีฬากายในด้วย

3. การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ครูพลศึกษาต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาด้วย ซึ่งหมายถึงว่าต้องเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาสูงและมีความสามารถในการจูงใจสูงด้วย เหตุผลก็เพราะว่า การสอนในชั้นเรียนจะสอนนักเรียนหลาย ๆ ระดับความสามารถปะปนกันไปตั้งแต่อ่อนจนเก่ง แต่การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องสอนนักเรียนจากหลายฝ่าย เช่น นักเรียน คนดู นักข่าว หรือแม้แต่ความต้องการของตนเองที่จะพยายามไม่ให้เกิดการแพ้ ผู้ฝึกสอน จึงต้องมีศีลธรรมหลักการ และการเสียสละตนเองอย่างสูงที่จะต่อต้านสิ่งเหล่านั้น และที่สำคัญที่สุดคือจะต้องไม่บ้ายเบนออกจากจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาอย่างเด็ดขาด ครูพลศึกษาที่เป็นผู้ฝึกสอนต้องมีการวางแผน จัดการ ปฏิบัติการ การศึกษาและกำหนดแผนการเล่น ศึกษาจากภาพยนตร์ จัดโปรแกรมการซ้อม ร่วมมือกับนักข่าว เลือกจัดซื้อและรักษาวัดอุปกรณ์ กล่าวปราศรัยในงานเลี้ยง นักกีฬา เป็นที่ปรึกษาประเมินผล การตัดสิน นอกจากนั้น ยังต้องวางแผนการเดินทางเพื่อการแข่งขันของทีม การซื้อตั๋วเดินทาง ผู้จับเวลา ผู้ให้คะแนน ผู้ตรวจสอบและรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของนักกีฬาและผู้ดู ผู้ฝึกสอนจึงต้องมีคุณสมบัติหลายประการ และอีกประการหนึ่งที่ต้องมีก็คือความเข้มงวด และความเข้าใจผู้เล่นในฐานะพ่อที่ต้องทำให้ครอบครัวประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหา มีความซื่อสัตย์ มีความเชื่อถือในตัวผู้เล่น ไม่แสดงความรักผู้เล่นคนหนึ่งคนใดเป็นพิเศษ และอย่าให้สิทธิพิเศษแก่ใครด้วย

4. การอยู่ค่ายพักแรมและกิจกรรมกลางแจ้ง ครูพลศึกษามีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของค่ายหรือควบคุมดูแลการอยู่ค่ายพักแรมและการว่ายน้ำ สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตกลางแจ้ง การใช้ทักษะกีฬาที่สำคัญที่สุดคือการสอนให้นักเรียนรู้จักวิถีชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นในบรรยากาศประชาธิปไตย รักสงบ รักธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

5. การเต้นรำ การเต้นรำเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมเสมอมา โดยเฉพาะผู้หญิงและมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนโดยตลอดตั้งแต่สมัยโบราณถึงปัจจุบัน เพราะเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกและอารมณ์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้หลายความเครียดได้มาก ครูพลศึกษาจึงต้องสอนได้ทั้งกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การเต้นรำพื้นเมือง การร้องเพลงประกอบการเล่นเกม ลีลาศ และอื่น ๆ

6. ลีลาศศึกษา ลีลาศศึกษาเป็นการเรียนรู้การเคลื่อนไหวและการเคลื่อนไหวจากการเรียนรู้ จึงเป็นการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นการสำรวจค้นหาสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง

เน้นการเรียนรู้โดยตัวนักเรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้วิธีการดังกล่าวจะใช้การเคลื่อนไหวเท่านั้น ครูพลศึกษาต้องเข้าใจในการใช้เครื่องมือและเข้าใจหลักการเคลื่อนไหวของมนุษย์ให้สัมพันธ์กับเวลา แรง รูปร่าง และการแสดงออก จุดมุ่งหมายของวิชานี้ก็เพื่อให้นักเรียนรู้จักระมัดระวังตนเองในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งครูจะสังเกตได้จากการให้นักเรียนแสดงให้ดูในลักษณะของความเร็ว-ช้า ความหนัก-เบา ความเป็นอิสระ

7. การพลศึกษาพิเศษ ครูพลศึกษาต้องจัดกิจกรรมพิเศษให้แก่ นักเรียนลักษณะ ผิดปกติและช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น ครูพลศึกษาจึงต้องมีความรู้ในกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยาวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สรีรวิทยาการออกกำลังกาย จิตวิทยา วิธีสอนและศัพท์ทางการแพทย์ มีความตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือนักเรียนและรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของแพทย์เสียก่อน ไม่ใช่ทำการบำบัดด้วยตนเอง

8. งานวิจัย การทำงานวิจัยมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและความก้าวหน้าในการทำงาน แม้ครูจะไม่ทำด้วยตนเองก็ควรสนใจงานวิจัยของผู้อื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ครูควรรู้จักตีความผลที่ได้จากการวิจัยและนำไปใช้ประโยชน์ให้ได้

9. การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ในสังคมไทยการปลูกฝังให้ประชาชนพลเมือง (หรือความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ) และจริยธรรม (หรือลักษณะการแสดงออกของร่างกาย) เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความสุขของคนในสังคมเดียวกัน เมื่อสมาชิกแต่ละคนของสังคมนั้นมีคุณธรรมสูงไปด้วย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของความเจริญก้าวหน้าต่อไป เมื่อสมาชิกแต่ละคนของสังคมนั้นมีคุณธรรมสูงไปด้วย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของความเจริญก้าวหน้าต่อไป ครูทุกคนจึงควรรับเอาบทบาทของการเป็นผู้ปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมให้แก่ นักเรียนไว้อย่างเต็มความภาคภูมิใจ พร้อมทั้งปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีอีกด้วย การปลูกฝังดังกล่าวสามารถกระทำได้ในขณะสอนวิชาพลศึกษาในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ เพราะหัวข้อจริยธรรมที่คณะกรรมการจัดจริยธรรมให้แก่ นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้ระบุมี 10 ประการดังนี้

- 9.1 ความเป็นระเบียบวินัย
- 9.2 ความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม
- 9.3 ความขยัน ประหยัด และยึดมั่นในสัมมาชีพ
- 9.4 ความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ
- 9.5 การรู้จักคิดริเริ่มวิจารณ์และการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
- 9.6 การกระตือรือร้นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รักและเทิดทูนชาติ

ศาสนา และพระมหากษัตริย์

- 9.7 ความมีพละทานมัชฌมบุรณทั้งร่างกายและจิตใจ
- 9.8 การรู้จักพึงตนและมีอุดมคติ

9.9 ความรู้สึกภาคภูมิใจและรู้จักทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม และทรัพยากร ของธรรมชาติ

9.10 การรู้จักเสียสละ มีเมตตาอารี กตัญญูกตเวที กล้าหาญและสามัคคีกัน
ตามความเป็นจริงแล้วการสอนพลศึกษาเองก็มีจุดมุ่งหมายเป็นผลพลอยได้ตามมาจากการพัฒนาตัว
ร่างกายอยู่แล้ว นั่นคือพัฒนาด้านสังคมนิสัย ซึ่งหมายถึง การทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงบุคลิก
ภาพต่าง ๆ เช่นมีคุณธรรม ความเป็นพลเมืองดี มีน้ำใจนักกีฬา การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี เคารพกฎ
กติกา กล้าแสดงออก ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ถ้านักเรียนได้ปฏิบัติเป็นประจำแล้วก็จะเป็นผู้ที่มีจริยธรรมอันดี
อย่างมั่นคงต่อไปในอนาคตบทบาทต่าง ๆ ในสังคม ครูพลศึกษาอาจมีบทบาทในสถานที่อื่น ๆ เช่น
ในสถานกักกันวัด โรงพยาบาล โรงงานอุตสาหกรรม องค์การต่าง ๆ ชมรมกีฬา ลูกเสือเนตรนารี
เทศบาล โดยปฏิบัติให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา แต่วิธีการปฏิบัติอาจต่างจากวิธีที่ใช้
ในโรงเรียน

วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529 : 103) การเรียนพลศึกษานั้นเป็นการเรียนโดยใช้กิจกรรมทางกาย
เป็นสื่อในการเรียน หรืออาจกล่าวได้ว่า การเรียนพลศึกษาเป็นการเรียนโดยการกระทำ ส่วนประกอบ
ที่ช่วยการสอนนอกจากตัวครูและนักเรียนแล้วจะต้องอาศัยเครื่องอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์
ต่าง ๆ ให้เหมาะกับการเรียนแต่ละประเภท ถ้าขาดเครื่องอำนวยความสะดวกแล้ว จะไม่สามารถช่วยให้
การเรียนการสอนพลศึกษาเป็นไปอย่างราบรื่น หรืออาจจะดำเนินไปไม่ได้เลย

ถ้ามีการจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

1. วัสดุอุปกรณ์

วัสดุ คือ สิ่งของต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาใช้อย่างจำกัด เช่น ลูกบอลต่าง ๆ เชือก ฯลฯ
อุปกรณ์ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่สภาพของทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่นตาข่าย ไม้ซอฟท์บอล
บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่าง ๆ ของวัสดุอุปกรณ์ คือ
ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬาและนักเรียนที่สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อ
การสอนเป็นอย่างมาก ต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้จึงจะทำให้วัสดุอุปกรณ์ดำเนินไปด้วย
ความปลอดภัย มีประสิทธิภาพและประหยัด วัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายๆ ประการ
เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การเก็บรักษา

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็น
ปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น
โรงยิมส์ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ห้องน้ำ สถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น
สระว่ายน้ำ

การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

การวัดผล (Measurement) เป็นกระบวนการหาปริมาณของการพัฒนาหรือปริมาณของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน เป็นปริมาณที่อาจมองเห็นได้ เช่น การชั่งน้ำหนัก การวัดส่วนสูง สิ่งเหล่านี้ใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้วมาวัด คือ เทปวัดระยะ เครื่องชั่งน้ำหนัก การวัดส่วนสูง สิ่งเหล่านี้ใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้วมาวัด คือ เทปวัดระยะ เครื่องชั่งน้ำหนัก ส่วนปริมาณที่ไม่สามารถมองเห็นได้โดยตรง คือ พัฒนาการด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความเข้าใจ ความแข็งแรง ความสามารถในการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความเข้าใจ ความแข็งแรง ความสามารถในการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ความรู้สึกต่าง ๆ ทศนคติ ฯลฯ ผู้วัดผลจะต้องสร้างสถานการณ์ให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมที่มีอยู่ออกมา ให้วัดเสียก่อนจึงจะวัดได้ เช่น การวัดความรู้ ความเข้าใจ อาจใช้การตั้งคำถาม การสัมภาษณ์ หรือการเขียนตอบ การวัดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ก็ต้องให้ผู้ที่ถูกวัดผลได้ปฏิบัติตามแบบทดสอบต่าง ๆ เป็นต้น

การประเมินผล (Evaluation) เป็นการนำเอาผลหรือปริมาณที่ได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน เพื่อพิจารณาว่าสิ่งต่าง ๆ หรือผู้ที่ถูกประเมินนั้นดีหรือไม่มากนักเพียงใด อาจกล่าวได้ว่าการประเมินผลเป็นการหาคุณภาพของผลที่ได้มาจากการวัดผลด้วยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้ว หรือที่กำหนดขึ้นมานั้นเอง เกณฑ์หรือมาตรฐานอาจได้มาจากค่านิยมของสังคมจากความเห็นของคนส่วนมากหรือมาจากการวิจัยก็ได้

ความหมายของการประเมินผลอาจสรุปได้อีกดังนี้

การประเมินผล คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลและการใช้ข้อมูลให้สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อช่วยตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษา

การประเมินผล คือ ระบบการเก็บรวบรวมเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อตัดสินใจการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนว่าเป็นความจริงหรือไม่ และยังเป็นการจัดสินจำนวนหรือระดับของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนด้วย

การประเมินผล คือ กระบวนการตัดสินใจเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้อง การเลือกข้อมูลที่เหมาะสมและการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปเสนอข้อมูลเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ทำการตัดสินใจต่อไป (Baumgartner and Jackson. 1975 : 17)

ฉะนั้นกระบวนการประเมินผลจึงประกอบด้วย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม (การวัดผล)
2. การตัดสินใจคุณค่าของข้อมูลด้วยการเปรียบเทียบกับมาตรฐานบางอย่าง (หาคุณภาพ)
3. การตัดสินใจการใช้พื้นฐานจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นและทำการแปลความหมายออกมา

การวัดผลและประเมินผล มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการมากน้อยเพียงใด ซึ่งการวัดผลและประเมินผลเป็นคำที่มักใช้รวมกันเสมอ ซึ่ง ผาณิต บิลมาศ (2524 : 1) ได้ให้ความหมายแยกไว้ ดังนี้

การวัด หมายถึงการนำเครื่องมือที่เชื่อถือได้ (มาตรฐาน) ไปเปรียบเทียบกับ (วัด) กับสิ่งที่ต้องการจะทราบถึงปริมาณหรือขนาด ซึ่งจะสามารถวัดได้ทันทีและออกเป็นตัวเลข เรียกว่าปริมาณ

การประเมินผล หรือการประเมินค่า หมายถึง การสอบ พิจารณา ตรวจสอบ หรือ การตีความหมายของคะแนนที่รวบรวมมาได้จากแหล่งต่างๆ เช่น การสอบ การเรียน พฤติกรรม บุคลิกภาพ เป็นต้น นำมาสรุปรวมกันแล้วให้ออกมาเป็นเกรดหรือคะแนน รวมได้ว่า นักเรียนคนนั้นได้เรียนรู้อยู่ในระดับไหนหรือบรรลุตามความมุ่งหมายระดับไหน

สำหรับการวัดผลและประเมินผลพลศึกษานั้น วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2534 : 31) ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไว้ว่า ครูพลศึกษาจะต้องวัดและประเมินผลนักเรียน ตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ดังนี้

1. ความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งเป็นเรื่องของการใช้สติปัญญา หรือพุทธรวิสัย
2. ความรู้สึกทำที่ อารมณ์ ค่านิยม อุดมคติ รวมเรียกว่า เจตคติหรือทัศนคติ
3. ทักษะ ซึ่งเป็นความชำนาญเฉพาะตน หรือทักษะวิสัย
4. สมรรถภาพทางกายหรือประสิทธิภาพของร่างกาย ซึ่งแต่ละคนจะมีความแตกต่างกัน หรือสมรรถภาพทางกายวิสัย
5. บุคลิกภาพ หรือพัฒนาการด้านสังคมต่างๆ หรือ สังคมวิสัยด้วยจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาดังกล่าว ครูพลศึกษาสามารถนำมายืดหลักการเป็นขอบข่ายใน การวัดและประเมินผลนักเรียนได้ต่อไป

วิสูตร กองจินดา (2530 : 94-96) กล่าวว่า การวัดผลพลศึกษา หมายถึง ขบวนการวัดหรือเทคนิคในการแสดงผลถึงลำดับขั้น ความสามารถและบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลที่มีความก้าวหน้าในทางพลศึกษามากน้อยเพียงใด การวัดผลพลศึกษาจะเกิดผลดี และบรรลุเป้าหมายได้ ผู้วัดจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องจุดประสงค์ของเนื้อหาวิชาในหลักสูตรอย่างชัดเจน จึงจะช่วยให้ผู้จัดสามารถกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการวัดผลได้อย่างถูกต้อง

การจัดผลวิชาพลศึกษา มีการวัดหลายวิธีที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมได้ ดังนี้

1. การวัดโดยการให้ปฏิบัติ การวัดวิธีนี้ต้องให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ในกิจกรรมที่ผู้สอนต้องการทราบเพื่อจะได้ดูความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน
2. วัดโดยการสอบข้อเขียน การสอบข้อเขียนมีจุดประสงค์เพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับประวัติ กฎ กติกา วิธีการเล่น เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเพียงใด แบบทดสอบอาจใช้ แบบอัตนัย ประนัย หรือใช้ผสมกันได้
3. วัดโดยใช้เครื่องมือ ได้แก่ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย เช่น วัดกล้ามเนื้อแขน

แบบบิบัติ ความจุปอด กำลังขา เป็นต้น

4. วัดโดยการสัมภาษณ์ สอบปากเปล่า เป็นการวัดทางด้านความรู้ความเข้าใจ และเจตคติ โดยการสอบถามเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม การสอบถามนั้นควรเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า

5. วัดโดยการสังเกต ผู้สอนอาจสังเกตได้จากการเรียนการเล่นในชั่วโมงเรียน ในเวลาว่างหรือในเวลาการแข่งขัน โดยสังเกต ความสนใจ ทักษะการเล่น การประสานงาน การควบคุมอารมณ์ความอดทน ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความรับผิดชอบ และมารยาทในการเล่น

วาสนา คุณาภิสิตธิ์ (2541 : 183) กล่าวไว้ว่า หลักการทั่ว ๆ ไปในการประเมินผล หลักสูตรควรมี 6 ประการ

1. จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนต้องระบุไว้อย่างชัดเจนเพื่อการประเมินผลจะได้ดำเนินไปด้วยดี

2. สังเกตพฤติกรรมการเล่นของนักเรียนและพฤติกรรมการเล่นของครูด้วย

3. ควรตั้งมาตรฐานการประเมินผลไว้อย่างชัดเจน

4. คุณค่าที่ได้จากการประเมินผลควรนำไปใช้ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน และหลักสูตรในอนาคตได้ด้วย

5. นักเรียนและครูผู้สอนควรมีบทบาทในการวัดและประเมินผลร่วมกัน มีการประเมินผลตัวหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรด้วย

การสอนพลศึกษา เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู่วิชาพลศึกษาได้ผลดีนั้น ต้องอาศัยปัจจัย หลายประการด้วยกัน ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน วิธีการดำเนินการ หลักสูตรและกิจกรรมพลศึกษา การวัด และการประเมินผลการเล่นการสอน อุปกรณ์ วัสดุ และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นถ้าต้องการที่จะ ทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ เราจึงต้องสร้างสภาพการณ์ หรือบรรยากาศการเรียนการสอน ที่เหมาะสม

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คือการที่ครูได้จัดสถานการณ์หรือประสบการณ์ด้วย วิธีการต่าง ๆ โดยอาศัยรูปแบบกิจกรรมกีฬา หรือการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางการเรียนรู้และนักกีฬา ได้รับประสบการณ์โดยการใช้กิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกาย เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเจริญ อกงามทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ความเป็นมาของโรงเรียนเอกชนคาทอลิก

เพื่อให้การศึกษาเรื่องประวัติของโรงเรียนคาทอลิกเข้าใจแจ่มชัดขึ้นสำหรับผู้ที่มีได้อยู่ในวงการ ของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก จึงขอธิบายคำจำกัดความบางคำที่มีและใช้เรียก

ประเภทกิจการหรือบุคลากรที่ทำหน้าที่ต่าง ดังต่อไปนี้

โบสถ์ วัด หมายถึง สถานที่ที่ประกอบพิธีทางศาสนาของชาวคริสต์ เช่นในพิธีมิสซาในวันอาทิตย์ หรือพิธีกรรมทางศาสนาในเรื่องอื่นๆ

บาทหลวง หมายถึง นักบวชชายในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกซึ่งเป็นผู้ซึ่งสามารถประกอบพิธีทางศาสนาขั้นสูงสุด คือประกอบพิธีมิสซาได้ (สำหรับชาวคริสต์จะเรียกบาทหลวงว่า คุณพ่อ) มีหน้าที่ประกอบศาสนกิจต่างๆ และอบรมดูแลสั่งสอนศาสนิกชนทั่วไป ในส่วนที่เกี่ยวกับโรงเรียน บาทหลวงบางคนอาจจะต้องรับหน้าที่บริหารโรงเรียนด้วย บาทหลวงจะประจำอยู่ตามโบสถ์หรือโรงเรียนในเขตสังฆมณฑล ซึ่งเป็นมุขนายกประจำสังฆมณฑล (ชาวคริสต์เรียกมุขนายกว่าสังฆราช) เป็นผู้นำ

บราเดอร์หรือภราดา หมายถึง นักบวชชายในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกเป็นผู้ซึ่งปฏิบัติตามตนถวายตัวในคณะนักบวชคณะใดคณะหนึ่งโดยถือศีลบวชของนักบวช 3 ประการคือ จะถือความยากจน (ไม่มีทรัพย์สินเป็นของตนเอง) ความบริสุทธิ์ (เป็นโสด) และความนอบน้อมเชื่อฟัง ในประเทศไทยมีนักบวชชายดังกล่าวอยู่หลายคณะ เช่น คณะภราดาเซนต์คาเบรียล (Brother of Saint Gabriel) คณะลาซาล เป็นต้น บราเดอร์หรือภราดาเหล่านี้มีหน้าที่ในการดูแลอบรมเยาวชนตามโรงเรียนในสังกัดคณะของตน

ซิสเตอร์หรือภคินี หมายถึง สตรีผู้ซึ่งตั้งใจอุทิศตนเพื่อรับใช้พระศาสนจักร โดยปฏิบัติตามและถือศีลบวชของนักบวช 3 ประการ เช่นเดียวกับนักบวชชาย (บราเดอร์) ในประเทศไทยมี 2 ประเภท คือซิสเตอร์ที่มีต้นกำเนิดมาจากชาวต่างประเทศ เช่น คณะเซนต์ ปอลเดอ ชาร์ตส์ (Saint Paul de Chartres) คณะอูร์ซูลีน เป็นต้น อีกประเภทหนึ่งได้แก่ซิสเตอร์พื้นเมืองที่มีต้นกำเนิดในประเทศไทย เช่น คณะทหารไทยแห่งกรุงเทพ คณะธิดาพระราชินีมาเรียผู้นิรมล เป็นต้น ซิสเตอร์เหล่านี้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยบาทหลวงตามโบสถ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องของศาสนกิจ หรือแม้แต่เรื่องเกี่ยวกับการศึกษา บางคนก็ประจำอยู่ตามโรงเรียนของสังฆมณฑล หรือของคณะตนเอง โดยมีอธิการินีเจ้าคณะเป็นผู้นำ

ซึ่งตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ได้กำหนดแนวนโยบายและสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการศึกษาของเอกชนไว้ดังนี้

1. รัฐพึงเร่งจัดและสนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูเด็กในวัยก่อนประถมศึกษา โดยรัฐจะสนับสนุนให้ท้องถิ่นและภาคเอกชนจัดให้มากที่สุด สำหรับการจัดการศึกษาระดับนี้ของรัฐจะจัดทำเพียงเป็นตัวอย่างและเพื่อการค้นคว้าวิจัยเท่านั้น (หมวด 2 ข้อ 16)

2. รัฐพึงเปิดโอกาสให้เอกชนร่วมรับภาระจัดการศึกษาได้ภายในขอบเขตที่รัฐกำหนด แต่รัฐจะต้องดูแลให้สถานศึกษาของเอกชนทุกระดับทุกประเภท ทั้งที่จัดเป็นการศึกษาในระดับโรงเรียนและนอกโรงเรียนดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายแผนงานและโครงการทางการศึกษาของชาติ ทั้งนี้การศึกษาที่เอกชนจัดนั้นจะต้องไม่แสวงหาผลกำไรเกินควร

(หมวด 2 ข้อ 24)

3. ส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนให้มีความคล่องตัวในการบริหารและการพัฒนาทางวิชาการภายในขอบเขตแห่งกฎหมาย (หมวด 4 ข้อ 44)

4. ให้จัดวางหลักการและมาตรการปรับปรุงส่งเสริมมาตรฐานการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ ของท้องถิ่น และของเอกชน ให้มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าระดับที่กำหนด (หมวด 5 ข้อ 45)

5. ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐ ของท้องถิ่น และของเอกชนได้ร่วมมือกันส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา (หมวด 5 ข้อ 48)

6. รัฐพึงเปิดโอกาสให้เอกชนที่มีความสามารถและมีคุณสมบัติเหมาะสม ซึ่งมีเจตจำนงที่จะจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ส่วนรวมจัดการศึกษาโดยให้อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ (หมวด 7 ข้อ 60)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2532 : 15 – 19) เอกชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาของชาติมาเป็นเวลาอันยาวนาน นับตั้งแต่สมัยล้านนาไทยและสุโขทัยเป็นต้นมาโดยมิได้มีการกำหนดเป็นระเบียบแบบแผนแต่อย่างใด เริ่มแรกนั้นการจัดการศึกษาจะจัดขึ้นเฉพาะในวัง วัด และบ้าน มีพระภิกษุหรือเจ้านายในราชินิกุลเป็นผู้สอนวิชาการอ่านและเขียนหนังสือไทย วิชาเลขและขนบธรรมเนียมประเพณี ผู้เรียนส่วนใหญ่มาจากราชตระกูลหรือครอบครัวขุนนาง สำหรับประชาชนทั่วไปมีโอกาสได้รับการศึกษาน้อยมาก นอกจากได้รับการถ่ายทอดวิชาชีพภายในครัวเรือน ต่อมาในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชแห่ง กรุงศรีอยุธยา (พ.ศ. 2199 – 2231) ได้มีคณะมิชชันนารีนิกายโรมันคาทอลิกชาวฝรั่งเศสเข้ามาเผยแพร่ศาสนา และได้ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตจัดตั้งโรงเรียนขึ้นเพื่อทำการสอนภาษาและวิทยาการสมัยใหม่แก่ประชาชนชาวไทย นอกเหนือไปจากการเผยแพร่ศาสนาที่เรียกกันว่า โรงเรียนสามเณร และถือได้ว่าเป็นการจัดตั้งโรงเรียนราษฎร์ขึ้นเป็นครั้งแรก โรงเรียนสามเณรนี้ได้รับความนิยมมาก แต่ภายหลังกิจการได้หยุดชะงักลงชั่วคราวเมื่อครั้งเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่าในปี พ.ศ. 2310 จนถึงสมัยกรุงธนบุรี และกลับมาได้รับความนิยมอีกครั้งในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น สำหรับผลกระทบของการจัดการศึกษาเอกชนที่มีต่อสังคมไทยในสมัยนั้นก็ได้แก่ความตื่นเต้นที่มีการส่งนักเรียนไทยไปเรียนที่ประเทศฝรั่งเศส ส่วนผลกระทบด้านอื่นยังไม่พบหลักฐานที่กล่าวถึงในเรื่องนี้อย่างชัดเจน

สำหรับการจัดการศึกษาเอกชนในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์นั้นเนื่องจากเป็นสมัยที่มีระยะเวลายาวนาน จึงได้แบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะก่อนประกาศใช้พระราชบัญญัติ โรงเรียนราษฎร์ (พ.ศ. 2325 – 2461) และระยะหลังประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (พ.ศ. 2461 – ปัจจุบัน) ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ระยะก่อนประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (พ.ศ. 2325 – 2461)

สำหรับการจัดการศึกษาของเอกชนในช่วงก่อนประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์นั้น รัฐบาลได้ปล่อยให้โรงเรียนเอกชนทั้งหลายดำเนินกิจการอย่างอิสระโดยมิได้มีการควบคุมแต่อย่างใด จนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2411 – 2453) จึงได้มีการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเอกชนขึ้นเป็นครั้งแรกในโครงการศึกษา ร.ศ. 117 (พ.ศ. 2441) โดยแบ่งโรงเรียนเชลยศักดิ์ซึ่งเป็นโรงเรียนสำหรับเด็กหญิงและเด็กชายที่ได้เริ่มจัดตั้งขึ้นโดยคณะมิชชันนารีชาวอเมริกันที่เข้ามาเผยแพรศาสนาในต้นรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2394 – 2411) ออกเป็น 2 ประเภท คือ โรงเรียนเชลยศักดิ์ในบารุงและโรงเรียนเชลยศักดิ์นอกบารุง ในระยะนั้นรัฐควบคุมดูแลเฉพาะโรงเรียนเชลยศักดิ์ในบารุงเท่านั้น และเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่าการจัดตั้งโรงเรียนเชลยศักดิ์เหล่านี้มิได้มุ่งทำการสอนภาษาและวิทยาการสมัยใหม่เพียงอย่างเดียว แต่ยังมุ่งเผยแพรคริสต์ศาสนาด้วย ดังนั้นสิ่งที่รัฐจะต้องดำเนินการก็คือการตั้งโรงเรียนของรัฐและสนับสนุนโรงเรียนเอกชนของไทย และในปี พ.ศ. 2442 จึงได้มีการจัดตั้งโรงเรียนบารุงวิชาขึ้นซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนแห่งแรกที่คนไทยเป็นเจ้าของ นอกจากนั้นยังได้มีการจัดตั้งโรงเรียนโดยเจ้านายชั้นสูงเพื่อ ป้องกันมิให้บุตรหลานชนชั้นสูงของไทยไปเข้าโรงเรียนของสำนักทางคริสต์ศาสนา เช่น โรงเรียนราชินี (พ.ศ. 2447) โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย (พ.ศ. 2453) เป็นต้น ต่อมาในต้นรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โรงเรียนเชลยศักดิ์ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนบุคลตามระเบียบการศึกษาสำหรับประเทศสยาม พ.ศ. 2454 ลงวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2454 ซึ่งตามระเบียบนี้ โรงเรียน บุคคล หมายถึงโรงเรียนที่เอกชนหรือหมู่คณะจัดตั้งขึ้นด้วยทุนของเอกชน หรือหมู่คณะเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อประชาชนของหมู่คณะนั้น มิใช่โรงเรียนทั่วไป โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะของแต่ละวิชาที่จัดสอนคือโรงเรียนที่สอนวิชาสามัญ และโรงเรียนบุคลที่สอนเฉพาะอย่างเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

หนึ่งในปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีโรงเรียนเอกชนอีกประเภทหนึ่งเกิดขึ้นคือโรงเรียนจีน แห่งแรกคือโรงเรียนฮั่วเอี้ยะ ที่จัดตั้งขึ้นโดยสมาคมตงเหมิงหุยหรือพันธมิตรเพื่อการปฏิวัติจีน (Tung Meng Hui Association) ซึ่งสนับสนุนลัทธิไทรราชบุรี โรงเรียนจีนที่จัดตั้งขึ้นนี้มีการสอนภาษาและวัฒนธรรมจีนและภายหลังได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งนี้เพราะได้รับความนิยมจากชาวจีนที่ประกอบอาชีพอยู่ในประเทศไทยซึ่งต้องการให้ลูกหลานของตนรู้ภาษาจีน ต่อมาเมื่อมีกระแสการเมืองภายในจีน และมีการรณรงค์เพื่อโค่นล้มราชวงศ์ชิงจากสมาคมตงเหมิงหุยซึ่งนำโดย ดร.ซุน ยัตเซ็น โรงเรียนจีนเหล่านี้จึงทำหน้าที่เผยแพรอุดมการณ์ทางการเมืองระบอบสาธารณรัฐประชาธิปไตยด้วย แต่อุดมการณ์นี้แต่โรงเรียนเกิดปัญหาต่างจากลักษณะระบอบการเมืองของไทยในเวลานั้นจึง ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ขึ้น อาทิ การเกิดกบฏ ร.ศ. 130 (พ.ศ. 2454) และทำให้นโยบายการเปลี่ยนคนจีนให้เป็นคนไทยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นไปได้ยาก ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาของรัฐบาลในเวลานั้น จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ โรงเรียนราษฎร์ขึ้นเป็นฉบับแรกใน พ.ศ. 2461 ซึ่งขณะนั้นมีโรงเรียนเอกชนทั้งสิ้น 127 โรง และมีนักเรียน 9,482 คน

2. ระยะหลังประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (พ.ศ. 2461 – ปัจจุบัน)

ตามพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2461 ขึ้นเป็นฉบับแรกเพื่อควบคุมโรงเรียนทั้งปวง แต่จะเน้นที่โรงเรียนจีน เพราะต้องการปลูกฝังลูกหลานจีนให้กลายเป็นคนไทย ดังนั้นสาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้จึงเน้นการเรียนการสอนด้วยภาษาไทยและความจงรักภักดีต่อประเทศไทยนอกจากนั้นในปีพ.ศ. 2464 ก็ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาขึ้นเป็นฉบับแรกทำให้เด็กตั้งแต่อายุ 7-14 ปีบริบูรณ์ต้องเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาจนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งทำให้เด็ก นักเรียนชาวจีนมีโอกาสดูแลเรียนรู้ภาษาไทย และครูจีนมีโอกาสอนภาษาจีนในโรงเรียนน้อยลง อย่างไรก็ตามการประกาศใช้พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ยังไม่สามารถยุติปัญหาโรงเรียนจีนได้ และมีโรงเรียนจีนที่ละเมิดพระราชบัญญัติตลอดมา

ต่อมาในปี พ.ศ. 2475 ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตย และรัฐบาลมีความต้องการที่จะขยายการศึกษาให้แพร่หลายออกไปประกอบกับมีการรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานของโรงเรียนราษฎร์ให้เท่าเทียมกับโรงเรียนรัฐบาล จึงทำให้โรงเรียนราษฎร์เพิ่มจำนวนขึ้น อย่างไรก็ตามในช่วงนี้โรงเรียนจีนยังคงเป็นปัญหาใหญ่ของรัฐบาลไทยและได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลจึงหาวิธีการที่เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อควบคุมโรงเรียนราษฎร์ให้ได้ผลดี จนในที่สุดได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์แบบที่ 2 ขึ้นใน พ.ศ. 2479 ซึ่งโดยทั่วไปเป็นการปรับปรุงและกำหนดรายละเอียดในพระราชบัญญัติฉบับแรกให้ชัดเจนยิ่งขึ้นโดยให้อำนาจในการลงโทษมากขึ้น และถ้าโรงเรียนใดมีการสอนหรือสนับสนุนให้สอนลัทธิการเมืองที่ผิดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีก็จะต้องถูกสั่งปิด ซึ่งก็มิได้เกิดผลแต่อย่างใดเพราะโรงเรียนจีนยังคงเพิ่มจำนวนมากขึ้น นอกจากนั้นในปี พ.ศ. 2492 ประเทศจีนได้เปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นแบบคอมมิวนิสต์ ซึ่งแตกต่างจากระบบการเมืองของไทยในเวลานั้น และลัทธินี้ก็เริ่มแพร่หลายเข้ามาในโรงเรียนจีน จึงทำให้ รัฐบาลต้องประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ฉบับ พ.ศ. 2497 ขึ้น โดยได้กำหนดระเบียบเกี่ยวกับผู้ก่อตั้งโรงเรียน ผู้จัดการและครูใหญ่ว่าต้องมีสัญชาติไทย ทั้งยังออกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์เพื่อดำเนินนโยบายต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ของจีนอีกด้วย จากนั้นนโยบายและการดำเนินงานเช่นนี้จึงทำให้โรงเรียนจีนลดจำนวนลงอย่างมากและไม่สามารถที่จะกลับมามีบทบาทในสังคมไทยได้อีกต่อไป แต่สำหรับโรงเรียนเอกชนของมิชชันนารีนั้นเนื่องจากมีระเบียบแบบแผนของตนเอง และมีผลงานเป็นที่ยอมรับของรัฐและผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนหลายแห่งจึงสามารถดำรงกิจการแพร่หลายจนมีชื่อเสียงอยู่จนปัจจุบัน เช่น โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน โรงเรียนอัสสัมชัญ โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เป็นต้น

ต่อมาได้มีการประกาศใช้แบบแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 และรัฐบาลได้ขยายการศึกษาภาคบังคับออกไปเป็น 7 ปี จึงทำให้การศึกษาขยายตัวออกไปมากขึ้น ซึ่งรัฐก็ได้สนับสนุนให้

เอกชนเข้ามาช่วยดำเนินการมากขึ้น และได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนขึ้นในปี พ.ศ. 2515 ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับสูงในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเพื่อทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบกิจการของโรงเรียนราษฎร์โดยเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อให้โรงเรียนราษฎร์ได้มาตรฐานทัดเทียมกับโรงเรียนของภาครัฐบาล ดังนั้นโรงเรียนราษฎร์จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า โรงเรียนเอกชน แต่ในปัจจุบันโดยทั่วไปยังคงเรียกว่าโรงเรียนราษฎร์หรือว่าโรงเรียนเอกชนทั้งสองชื่อ นอกจากนั้นยังได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของสถานศึกษาเอกชน ตลอดจนนโยบายในการจัดการศึกษาของรัฐบาลในแต่ละสมัย จนกระทั่งเป็นพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ซึ่งยังคงใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าภาคเอกชนเป็นผู้บุกเบิกการศึกษาในระบบของเมืองไทยและมีบทบาทในการจัดการศึกษาควบคู่กับการจัดการศึกษาของรัฐมาโดยตลอดแม้ว่าในช่วงแรกกลุ่มเอกชนที่เข้ามาจัดการศึกษาเป็นกลุ่มศาสนาที่มุ่งจะเผยแพรศาสนาก็ตาม แต่ในระยะหลังจนถึงปัจจุบันกลุ่มเอกชนที่เข้ามาจัดการศึกษาเป็นบุคคลทั่วไปที่สนใจมาลงทุนและดำเนินการในเชิงธุรกิจมากกว่าการมีกุศลเจตนา และกลุ่มเป้าหมายที่จะให้บริการการศึกษาก็เปิดกว้างที่ครอบคลุมถึงประชาชนส่วนใหญ่ในชุมชน จึงทำให้การศึกษาของเอกชนได้มีบทบาทสำคัญต่อชุมชนต่าง ๆ หลายประการ อาทิ บทบาทในการช่วยจัดการศึกษาทดแทนในส่วนที่รัฐจัดไม่ได้ บทบาทที่ช่วยสนองต่อความต้องการของผู้ปกครอง เช่น การเน้นด้านระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม หรือความสามารถทางด้านภาษา และอาชีพต่าง ๆ นอกจากนั้นโรงเรียนเอกชนก็ยังมีบทบาทในการช่วยอำนวยความสะดวกให้กับชุมชนในฐานะโรงเรียนใกล้บ้านในระดับต่าง ๆ และเป็นผู้นำความรู้ด้านวิทยาการใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น ความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์และโรงเรียนเอกชนบางโรงก็สามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพพิเศษจนเป็นผู้นำหรือเป็นตัวอย่างให้ภาครัฐได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โคเกอร์ (Coker. 1972 : 1484-1485 A) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐหลุยส์เซียนา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอนพลศึกษา จำนวน 65 โรงเรียน และการสัมภาษณ์ผู้สอนพลศึกษา จำนวน 75 คน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นมาก แต่ยังขาดผู้ทำงานด้านนี้ รวมทั้งการวางแผนงาน สำหรับผู้สอนวิชาพลศึกษาเตรียมการสอนอย่างดี แต่ไม่ได้ผลเท่าที่ควร

บีเอล (Beale. 1975 : 5912 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเลือกแบบการสอนวิชาพลศึกษาโดยครูสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ครูสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาทางภาคใต้ ของรัฐคาโรไลนา (Carolina State) จำนวน 10 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า

1. โปรแกรมการสอนพลศึกษาไม่เป็นส่วนสำคัญของโปรแกรมในชั้นประถมศึกษา
2. การสอนแบบโปรแกรมมีประโยชน์มาก เพราะเป็นการช่วยพัฒนาเด็กในทุก ๆ ทาง และยังเป็นการช่วยเหลือครูผู้สอน ทำให้การสอนดำเนินตามหลักสูตรด้วยดี ถ้าขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะทำให้การสอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์
3. ด้านทุนทรัพย์ มีความจำเป็นมากที่จะสร้างโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาให้สมบูรณ์ได้ ครูผู้สอนควรเลือกใช้ทุนทรัพย์เท่าที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
4. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนประถมศึกษาทุกท่าน มีส่วนเป็นผู้สนับสนุนโปรแกรมการสอนให้ดำเนินลุล่วงไปด้วยดี

เฮนสลีย์ (Hensley. 1975 : 765 A) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ของรัฐเทนเนสซี" เพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีความรู้ ความเข้าใจในวิชาพลศึกษา กับผู้บริหารและครูที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ ถามผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 113 คน เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการบริหาร การจัดชั้นเรียน การจัดโปรแกรมการสอนของครูผู้สอน อุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เทคนิค และวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มีความรู้ความเข้าใจและไม่เข้าใจ ในโปรแกรมพลศึกษา และมีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของครูผู้สอนพลศึกษา

ฮอร์ตตัน (Horton. 1978 : 3450 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมผลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของรัฐโอไฮโอ" โดยใช้แบบสำรวจของ เนลสัน คอมเมอร์ ออลเซน (Neilson Comer – Allsen Score Card) ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มผู้ทำการสอนมีฐานะอยู่ในเกณฑ์ต่ำในวงการวิชาชีพ
2. ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในทุก ๆ ด้าน
3. การจัดกิจกรรมโปรแกรมต่าง ๆ อยู่ในขั้นต่ำ
4. การช่วยเหลือทางด้านอาชีพอยู่ในขั้นสูง
5. โปรแกรมวิชาการของครูอยู่ในขั้นเฉลี่ยมาตรฐาน

ซาเบกจ์ (Sabage. 1987 : บทคัดย่อ) ทำการสำรวจโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน

รัฐบาล ระดับประถมศึกษาของรัฐอินเดียนา จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ เพื่อสำรวจโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับประถมศึกษาในรัฐอินเดียนา โดยใช้แบบสอบถาม

จำนวน 56 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มซึ่งเป็นครูผลศึกษาในรัฐอินเดียนา (Indiana State)

จำนวน 218 คน ได้แบบสอบถามคืนมา 112 ชุด และได้แบบสอบถามเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ครูอีก 20 คนกับอาจารย์ใหญ่อีก 20 คน ผลการศึกษาพบว่า ทุกโรงเรียนใช้หลักสูตรผลศึกษาได้อย่างเหมาะสม และเป็นหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับ (Grade) 1 – 3 และ 4 – 6 จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ อาทิ จำนวนชั่วโมงผลศึกษาในตารางสอบถูกคัดออกสถานะของครูผลศึกษาต่ำกว่าครูวิชาอื่น และการขาดการฝึกอบรมบุคลากรครู

วูล์ฟ (Wolf. 1990 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องโปรแกรมผลศึกษาในระดับประถมศึกษาที่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียน (การประเมินหลักสูตร) จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การเปรียบเทียบกิจกรรมผลศึกษาในทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ที่มีครูสอนเป็นผู้เชี่ยวชาญกับกลุ่มที่ไม่ใช่ครูผู้สอนเป็นผู้เชี่ยวชาญ โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 288 คน ที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 โรงเรียนในตอนกลางภาคตะวันออกของรัฐอิลลินอยส์ (Illinois State) โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มโรงเรียนที่ใช้ครูผลศึกษาที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ มี 2 โรงเรียน และกลุ่มโรงเรียนอีก 2 โรงเรียนที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนจำนวน 157 คน ใช้ผู้เชี่ยวชาญ นักเรียน 80 คน มีชั้นเรียนผลศึกษาทุกวัน ส่วนตัวอย่างอีก 77 คน มีการเรียนตามโปรแกรมผลศึกษาเพียงครั้งหรือ 2 ครั้ง ต่อ 1 สัปดาห์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบแมนน์ – วิทนี ยู (Mann – Whitney U) เพื่อได้ทราบความแตกต่างระหว่างการสอนแบบใช้ผู้เชี่ยวชาญและไม่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ และวัดทัศนคติของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนวิชาผลศึกษาทุกวันกับกลุ่มที่เรียนเพียงครั้งหรือ 2 สัปดาห์ ผลของการศึกษาพบว่า การสอนที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญสามารถสร้างทัศนคติในทางบวกให้แก่เด็กเรื่องกิจกรรมของผลศึกษา และความสามารถส่งผลดีต่อโปรแกรมผลศึกษาด้วยนักเรียนที่มีความสุขกับ

กิจกรรมมากขึ้น และเหมาะสมอย่างยิ่งที่ควรให้มีกิจกรรมนี้ทุกวัน ครูพลศึกษาต้องทำการประเมินผล กิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สเปนเซอร์ (Spencer, 1974 : 3496-A) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "สถานภาพของการเรียน พลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเซาท์ดาโกต้า" โดยจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อแสดงผลของ สถานภาพของวิชาพลศึกษา ที่เลือกโดยโรงเรียนมัธยมในรัฐเซาท์ดาโกต้า ในปีการศึกษา 1973-1974 โดยใช้คอมพิวเตอร์ทดสอบค่าที (t-test) โดยการคำนวณจากแบบสำรวจของ ลาพอร์ท (Laporte Score Card) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐเซาท์ดาโกต้า จำนวน 27 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ร้อยละ 7 ของโรงเรียนที่มีการเรียนด้านทฤษฎี โดยมีจุดมุ่งหมายหลักที่แน่นอน ไว้ในแต่ละชั้น
2. ร้อยละ 37 ของโรงเรียนได้จัดโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในทั้งชาย และหญิง
3. แผนการเรียนสุขาภิบาลสมัยใหม่ จัดขึ้นในโรงเรียน ประมาณร้อยละ 18
4. ร้อยละ 60 ของโรงเรียนทั้งหมด ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียน อย่างเพียงพอ
5. ร้อยละ 37 ของโรงเรียนทั้งหมด สามารถจัดอุปกรณ์เพื่อโปรแกรมนันทนาการได้
6. เกือบทุกโรงเรียนมีการจัดโปรแกรมการสอนว่ายน้ำในภาคฤดูร้อน
7. มีโรงเรียนร้อยละ 25 เท่านั้นที่ได้เตรียมการสอนพลศึกษาในโรงเรียน
8. นักเรียนในโรงเรียนเล็ก ๆ ไม่มีโอกาสในการเข้าร่วมในโปรแกรมพลศึกษาที่จัดขึ้น โดยส่วนรวม เนื่องจากขาดงบประมาณ

งานวิจัยในประเทศ

ทรงเดช เสมอคำ (2528 : 79) ได้ศึกษาปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษา เขตการศึกษา 7 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้บริหาร ครูพลศึกษา ในเขตการศึกษา 7 จำนวน 14 โรงเรียน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 138 คน จากการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน ที่มีปัญหามากที่สุด คือ ครูต้องการศึกษาต่อหรือเข้ารับ การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ สุขภาพของครูผู้สอนและการขาด วัสดุทางการพลศึกษา
2. ปัญหาเกี่ยวกับการสอน ที่มีปัญหาปานกลางคือ ขาดการแนะนำจากศึกษานิเทศก์

และไม่ได้เข้ารับการอบรมในเรื่องเทคนิคหรือการสอนแนวใหม่ที่เปลี่ยนไป ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารบังคับให้สอนเฉพาะกีฬาที่ส่งเข้าทำการแข่งขัน

3. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ ที่มีปัญหามาก คือ ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และไม่มีที่อาบน้ำสำหรับครูกับนักเรียน ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน

4. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร ที่มีปัญหามากที่สุด คือ งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์มีไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามีไม่พอกับจำนวนนักเรียน ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ครูพลศึกษาไม่จัดการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน และไม่สามารถร่วมงานกับครูในสาขาอื่นได้

5. ครูพลศึกษาที่วุฒิทางการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

6. ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

7. ครูพลศึกษาและเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

บุญชัย ทันสมัย (2528 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการจัดและสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร จำนวน 143 คน หัวหน้าหมวดพลศึกษามัย จำนวน 78 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 142 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 395 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ

1.1 ความเหมาะสมในการแต่งกายทั่ว ๆ ไปของครูพลศึกษา

1.2 จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป

1.3 ขาดสถานที่สำหรับการเรียนการสอนพลศึกษาในร่ม ขาดสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายภายหลังนักเรียนร่วมกิจกรรมพลศึกษาแล้ว

1.4 ก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษานักเรียนมีปัญหาต่อการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

1.5 ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนพลศึกษา

1.6 ศึกษาวิเคราะห์พลศึกษาขาดการนิเทศการสอนแก่ครูพลศึกษา

ขาดการช่วยเหลือประสานงาน แนะนำ ตลอดจนการจัดทำเอกสารคู่มือมาบริการแก่ครูพลศึกษา

2. หัวหน้าหมวดพลศึกษามัยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด และสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมากคือ

2.1 ครูพลศึกษาขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

2.2 จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป

2.3 ขาดสถานที่

2.4 นักเรียนมีปัญหาการทำความสะอาดร่างกาย ภายหลังเลิกเรียนและมีปัญหา

ต่อการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

2.5 ผู้บริหารขาดการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูพลศึกษา และมีทัศนคติไม่ดี

ต่อครูพลศึกษา

2.6 ผู้ปกครองขาดความเข้าใจและไม่เห็นความสำคัญ ในการจัดและการสอน

วิชาพลศึกษา

2.7 ศึกษานิเทศก์พลศึกษา ขาดการนิเทศการสอนแก่ครูพลศึกษา ขาดการช่วยเหลือ

ประสานงาน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

3. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการสอนวิชาพลศึกษาที่มีปัญหามากคือ

3.1 จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป

3.2 ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ในร่ม และสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย

3.3 นักเรียนมีปัญหาเรื่องการทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียน

3.4 ผู้บริหารมีทัศนคติไม่ดีต่อครูพลศึกษาและขาดการสร้างขวัญและให้กำลังใจ

แก่ครูพลศึกษา

3.5 ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในวิชาพลศึกษาไม่เห็นความสำคัญในการจัดการสอน

พลศึกษา

3.6 ศึกษานิเทศก์พลศึกษาขาดการช่วยเหลือ และประสานงาน ขาดการนิเทศ

4. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมากคือ

4.1 อัตราส่วนของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียนไม่เหมาะสม

4.2 นักเรียนไม่มีโอกาสเลือกรายวิชาพลศึกษาที่จัดเป็นวิชาเลือก เพราะต้องเรียน

ตามที่โรงเรียนกำหนด

4.3 ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย ภายหลังเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา

และสถานที่เพื่อใช้ในการเรียนกิจกรรมในร่ม

4.4 นักเรียนอยากเล่นมากกว่าการเรียนทักษะพื้นฐาน

4.5 ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการจัดสอนวิชาพลศึกษา เพราะไม่เข้าใจ

วัตถุประสงค์ ของการสอนวิชาพลศึกษา

สวาสดี แสนคำ (2538 : 47-53) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส”

โดยการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาสระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ พลศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 333 คน โดยแยกเป็นครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 132 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 132 คน ศึกษานิเทศก์พลศึกษา จำนวน 69 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบและมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ นิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method) ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีปัญหามาก คือ จุดมุ่งหมายที่นักเรียนเรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ต่อการพัฒนาสุขภาพของตนเองได้ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา
2. ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรที่มีปัญหามาก คือการจัดลำดับเนื้อหาวิชา มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันทุกระดับ และเนื้อหาวิชาโดยทั่วไปตรงกับความสนใจของผู้เรียน
3. ปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษามีปัญหามาก คือครูผู้สอนมุ่งให้เด็กเป็นนักกีฬามากกว่าคุณค่าของการออกกำลังกาย ครูไม่ได้วางแผนการสอนล่วงหน้า
4. ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหามาก คือ ความเพียงพอของครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน และครูผู้สอนพลศึกษาได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ มากเกินไป
5. ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ในการสอนพลศึกษามีปัญหามาก
6. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหามาก คือ ครูผู้สอนขาดบุคลากรผู้ที่จะให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
7. ปัญหาด้านนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษามีปัญหามาก คือ ความสม่ำเสมอในการนิเทศ ของศึกษานิเทศก์

สุพรรณ จิตต์ภักดี (2533 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 8” โดยใช้แบบสอบถาม ถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 8 จำนวน 91 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนราษฎร์ได้จัดโปรแกรมพลศึกษา มีการเรียนด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬภายนอกและระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษไม่ปกติมีจัดน้อยมาก

1. ปัญหาด้านการสอนพลศึกษาได้แก่ โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามหลักสูตร จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มมีมากเกินไป ขาดหนังสือ และตำราเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน

2. ปัญหาเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และการจัดการการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะครูภายในโรงเรียน และผู้บริหารไม่สนับสนุน

3. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูพลศึกษา คือ มีจำนวนน้อยไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน มีชั่วโมงสอนมาก และยังต้องสอนวิชาสามัญด้วย มีงานประจำนอกเหนือจากชั่วโมงสอน

4. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีไม่เพียงพอ และไม่เหมาะสม

5. ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ ศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยไปให้คำแนะนำช่วยเหลือครูอื่น ๆ และผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญเท่าที่ควร คิดว่าวิชาพลศึกษา คือ กิจกรรมกีฬาเพื่อการแข่งขันมากกว่าเป็นการวิชาการ

อาคม แก้วเอียด (2544 ก-ข) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนของศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง" ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง เป็นนักเรียนชาย 283 นักเรียนหญิง 317 รวมเป็น 600 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษานักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่อยู่ในระดับมาก คือ ความสามารถในการสาธิตกิจกรรมทุก ๆ อย่างให้นักเรียนดูได้ ความสามารถในการตัดสินใจกีฬาของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้ ความตั้งใจในการสอนของครูพลศึกษา และตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษา

2. ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษานักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่อยู่ในระดับมากคือ ความสามารถในการสาธิตกิจกรรมทุกอย่างให้นักเรียนดูได้ ความสามารถในการตัดสินใจกีฬาของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้ ความตั้งใจในการสอนของครูพลศึกษาและการเอาใจใส่นักเรียน ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษา

3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษานักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา ที่อยู่ในระดับมาก คือ จำนวนอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน อุปกรณ์

ทางด้านโสตทัศนศึกษา เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์ เพื่อประกอบการเรียนการสอน อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา ฯลฯ และมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ อุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายหรือเครื่องฝึกบริหารกาย

4. ปัญหาด้านการวัดและการประเมินผลวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลวิชาพลศึกษาที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยากง่าย ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่กำหนด วัดและประเมินผลก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง วัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนทุกปลายภาคเรียน

สุวรรณ แดงเวียง (2539 : 200) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้บริหาร และครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 800 คน จากครู 400 โรงเรียน จากการศึกษาพบว่า

1. ในโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ มีครูพลศึกษา 1 คน จบพลศึกษาโดยตรงเพียงร้อยละ 37.0 มีอัตราครูพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 500 คน สภาพสนามยังต้องปรับปรุง จำนวนอุปกรณ์ไม่ครบทุกกิจกรรม และมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และครูพลศึกษาไม่เคยได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ส่วนใหญ่มีการจัดและดำเนินโปรแกรมพลศึกษา ดังนี้ โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ร้อยละ 100 โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ร้อยละ 96.6 โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ร้อยละ 87.5 โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ร้อยละ 88.8 และโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ ร้อยละ 10.9

2. ปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษา พบว่า โรงเรียนประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีปัญหาในระดับน้อย ปัญหาที่ประสบมากคือ มีครูพลศึกษาไม่เพียงพอ มีอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม ไม่สามารถจัดสรรสถานที่และอุปกรณ์ เพื่อการเรียนรู้ การฝึกซ้อมได้อย่างเพียงพอ มีสถานที่ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม ขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ส่วนด้านงบประมาณประสบปัญหาในระดับมากที่สุดทุกรายการ

3. มีการเปรียบเทียบความคิดเห็น ผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการสั่งการ และการกำกับติดตาม และด้านการประสานงาน

สุธีรา เพชรมณี (2541 : 123) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขในการจัดกิจกรรมพลศึกษา สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา โดยใช้แบบสอบถามนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปี 2540 จำนวน 560 ฉบับ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและแนวทางแก้ไขในการจัดกิจกรรมพลศึกษาด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ที่พบมากที่สุด คือ

1. ปัญหาด้านการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาในสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เรื่อง การให้ความร่วมมือฝึกซ้อมกีฬาของนักศึกษาในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬากายในสถาบันแนวทางแก้ไขสถาบันควรมีการวางแผนโปรแกรมฝึกซ้อมที่เหมาะสมเพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมได้สะดวก และไม่เสียประโยชน์ในการเรียน

2. ปัญหาด้านนโยบายและงบประมาณ ที่พบมากที่สุด คือ งบประมาณที่ได้รับแต่ละปี กับงานที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรม แนวทางแก้ไข ในการจัดงบประมาณการศึกษาหมวดกิจกรรมกีฬา ควรแบ่งตามความจำเป็นทั้งระดับคณะและระดับสถาบัน

3. ปัญหาด้านนักศึกษาที่พบมากที่สุด คือ ความพร้อมเพียงในการเชียร์กีฬา แนวทางแก้ไข ควรมีการฝึกซ้อมของผู้นำเชียร์ และผู้เชียร์กีฬา เป็นประจำในชั่วโมงกิจกรรม และมีการซ้อมใหญ่ประจำทุกเดือน

4. ปัญหาด้านการเรียน การสอน กิจกรรมพลศึกษา ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การให้คำแนะนำของอาจารย์ผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แนวทางแก้ไข ผู้สอนควรให้การแนะนำจากสิ่งที่ย่อยไปหายาก

5. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ สถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาไม่เพียงพอ เนื่องจากซ้ำซ้อน แนวทางแก้ไข ควรมีตารางการใช้โรงฝึกพลศึกษา ซึ่งเก็บไว้กับเจ้าหน้าที่ภาควิชาพลศึกษา

อทิติ วลัยชัยเพียร (2541 : 150) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูพลศึกษา เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2523) ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 5 โดยใช้แบบสอบถามไปยัง ผู้บริหารโรงเรียน 58 คน หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย 56 คน และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 116 คน จากการศึกษาพบว่า

1. ในการเปิดสอนวิชาบังคับเลือกทางพลศึกษา วิชาที่เปิดสอนมากที่สุดเรียงลำดับได้ดังนี้ อันดับ 1 วิชาแบดมินตัน อันดับ 2 วิชาวอลเลย์บอล และอันดับ 3 วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ ส่วนเหตุผลในการเปิดสอน ขึ้นอยู่กับเครื่องอำนวยความสะดวกในการสอนของแต่ละโรงเรียน

2. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ มีแผนการสอน และมีโครงการสอนระยะยาว โดยยึดหนังสือคู่มือการสอนของกลุ่มโรงเรียนเป็นแนวทาง และนิเทศการสอนโดยหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย นอกจากนี้พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีทัศนประกอบการสอน

3. ในการประเมินผลการเรียนการสอนกลุ่มโรงเรียนได้ตั้งเกณฑ์การประเมินผลเป็นของตนเอง การให้คะแนนครูผู้สอนให้คะแนนโดยยึดวัตถุประสงค์ของแต่ละทักษะกีฬาที่สอนเป็นอันดับแรกและรายละเอียดอื่น ๆ รองลงไป ซึ่งสามารถยืดหยุ่นได้

4. ปัญหาใหญ่ในการจัดการเรียนการสอน คือ นักเรียนไม่มีเวลาฝึกทักษะกีฬาที่สอนนอกเวลาเรียน ส่วนปัญหาที่พบในกลุ่มครูผู้สอนวิชาพลศึกษา คือ ไม่ชอบใช้เครื่องมือช่วยสอน ขาดสถานที่สอนในร่ม และขาดงบประมาณสนับสนุนโปรแกรมเสริมหลักสูตรทางพลศึกษา

5. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาปรากฏว่า มีความแตกต่างกัน ปัญหาด้านการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของครูพลศึกษา นอกนั้น ปัญหาด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น ผู้บริหารและครูพลศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิก จำนวน 50 โรงเรียน เป็นผู้บริหาร 80 คน ครูพลศึกษาจำนวน 475 คน รวม เป็นจำนวน 555 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ผู้บริหาร จำนวน 80 คน ได้มาโดยการเจาะจงเลือก (Purposive Sampling)
2. ครูพลศึกษาจำนวน 214 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปที่ใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2535 : 114) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

1. ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา
2. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษา

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาและสำรวจค้นคว้าแนวความคิดและทฤษฎีจากหนังสือ ตำรา รายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. รวบรวมรายละเอียดที่ได้ศึกษานำมากำหนดเป็นขอบเขต ในการสร้างเป็นแบบสอบถาม

3. นำขอบเขตจากข้อ 2 มาสร้างเป็นแบบสอบถาม แล้วนำมาเสนอประธาน และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไข

4. หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามในด้านเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์

5. ตรวจสอบแก้ไขนำมาปรับปรุงตามที่แนะนำและเสนอแนะ เพื่อให้ครอบคลุม จุดมุ่งหมายของการวิจัย แล้วจึงนำไปให้ประธานและกรรมการตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.93 โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2532 : 132-133)

7. นำแบบสอบถาม ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถาม
2. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังฝ่ายการศึกษาของอัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย
3. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
4. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังผู้บริหารและครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 มาหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลตอนที่ 3 มารวบรวม สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะและนำเสนอเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปและข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง มี 4 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา
2. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) แล้วนำเสนอในรูปของความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ผู้บริหาร		ครูพลศึกษา	
	f	%	f	%
ตำแหน่ง	80	27.21	214	72.80
เพศ				
ชาย	54	18.40	153	52.02
หญิง	26	8.84	61	20.74
วุฒิการศึกษา				
ปริญญาตรี	36	12.22	183	62.24
สูงกว่าปริญญาตรี	44	14.96	31	10.54

จากตาราง 1 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหาร 80 คน เป็นชาย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 เป็นหญิง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.84 วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.96 และครูพลศึกษา จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 72.80 เป็นชายจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 52.02 เป็นหญิง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 20.74 วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 62.24 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.54

ตอนที่ 2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546

ตาราง 2 ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร (N = 80)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อัตราครูพลศึกษาในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับจำนวนชั่วโมงการสอนและการทำงาน ทำให้ครูทำงานหนักเกินไป	f	0	6	19	33	22
	%	0.00	7.50	23.75	41.25	27.50
2. กิจกรรมหรือวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้นักเรียน เรียนสอดคล้องกับระดับอายุและพัฒนาการทางกายของนักเรียน	f	0	12	16	34	18
	%	0.00	15.00	20.00	42.50	22.50
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้	f	0	12	15	33	20
	%	0.00	15.00	18.75	41.25	25.00
4. เนื้อหาวิชาที่จัดให้เรียนสอดคล้องกับจำนวนชั่วโมงที่สอน	f	0	10	17	29	24
	%	0.00	12.50	21.25	36.25	30.00
5. โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมอย่างสม่ำเสมอ	f	0	8	16	30	26
	%	0.00	10.00	20.00	37.50	32.50
6. นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร	f	0	11	24	22	23
	%	0.00	13.75	30.00	27.50	28.75
7. การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนซ้ำซ้อนกัน	f	0	20	29	24	7
	%	0.00	25.00	36.25	30.00	8.75
8. ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจปรัชญาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตร	f	0	18	19	30	13
	%	0.00	22.50	23.75	37.50	16.25
9. โรงเรียนมีปัญหางบประมาณสนับสนุนการจัดเอกสาร ตำราและคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน	f	0	3	16	31	30
	%	0.00	3.75	20.00	38.75	37.50
10. มีการจัดการให้นักเรียนแต่งกายถูกต้อง และเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา	f	0	3	19	29	29
	%	0.00	3.75	23.75	36.25	36.25
11. โรงเรียนจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพอนามัยเป็นประจำ เช่น การตรวจสุขภาพของนักเรียน พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเป็นหลักฐาน	f	0	13	21	22	24
	%	0.00	16.25	26.25	27.50	30.00
รวม	f	0	116	211	317	236
	%	0.00	13.18	23.97	36.02	26.81

จากตาราง 2 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 254 ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.00 และโรงเรียนจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพอนามัยเป็นประจำ เช่นการตรวจสุขภาพของนักเรียนพร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเป็นเป็นหลักฐาน มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.00

ตาราง 3 ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร (N = 80)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี	f	0	16	17	21	26
	%	0.00	20.00	21.25	26.25	32.50
2. ครูพลศึกษาสามารถอธิบายและสาธิตเทคนิคทักษะของวิชาที่สอนให้นักเรียนดูได้อย่างมีประสิทธิภาพ	f	0	12	22	23	23
	%	0.00	15.00	27.50	28.75	28.75
3. ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนวิชาพลศึกษา	f	8	10	25	16	21
	%	10.00	12.50	31.25	20.00	26.25
4. ครูพลศึกษามีความตั้งใจในการสอนและเอาใจใส่นักเรียน	f	0	11	16	29	24
	%	0.00	13.75	20.00	36.25	30.00
5. ครูพลศึกษาขาดการจัดระบบป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนของนักเรียน	f	0	15	18	24	23
	%	0.00	18.75	22.50	30.00	28.75
6. ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	f	0	12	19	26	23
	%	0.00	15.00	23.75	32.50	28.75
7. ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	f	9	10	24	16	21
	%	11.25	12.50	30.00	20.00	26.25
8. ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	f	8	8	27	18	19
	%	10.00	10.00	33.75	22.50	23.75
9. ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพละนามัยและผู้บริหารโรงเรียน	f	14	15	22	13	16
	%	17.50	18.75	27.50	16.25	20.00
10. โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ	f	0	19	22	27	14
	%	0.00	23.75	27.50	33.75	17.50
11. ครูพลศึกษาจัดกิจกรรมการสอนตรงกับความสนใจของนักเรียนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	f	0	11	20	31	23
	%	0.00	13.75	25.00	38.75	28.75
12. ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา	f	2	19	15	22	11
	%	2.50	23.75	18.75	27.50	13.75

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอน	f	0	16	21	29	14
วิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษา	%	0.00	20.00	26.25	36.25	17.50
14. การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่น	f	0	0	13	29	38
ของครูพลศึกษา	%	0.00	0.00	16.25	36.25	47.50
รวม	f	41	174	285	324	296
	%	3.66	15.53	25.44	28.92	26.42

จากตาราง 3 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬา มากกว่าการสอนพลศึกษา ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า และครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพลานามัยและผู้บริหารโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.75 , 31.25 , 30.00 , 27.50 การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่นของครูพลศึกษา และครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็น อย่างดี มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.50 , 32.50

ตาราง 4 ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา
ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร (N = 80)

รายการ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา และ ความมีมาตรฐานของอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	f 0	16	19	25	20
	% 0.00	20.00	23.75	31.25	25.00
2. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างครบครัน ตามกิจกรรม ตามเนื้อหาในหลักสูตร	f 0	11	17	29	23
	% 0.00	13.75	21.25	36.25	28.75
3. มีเครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์ช่วยเสริมการเรียนการสอน อย่างครบครัน	f 0	14	19	30	17
	% 0.00	17.50	23.75	37.50	21.25
4. มีการตรวจสอบซ่อมแซมบำรุงรักษาอุปกรณ์พลศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ	f 0	12	20	27	21
	% 0.00	15.00	25.00	33.75	26.25
5. มีอุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียน เช่นเครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัด ส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา	f 0	17	18	24	21
	% 0.00	21.25	22.50	30.00	26.25
6. มีอุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพ หรือเครื่องฝึก บริหารร่างกาย	f 0	16	21	23	20
	% 0.00	20.00	26.25	28.75	25.00
7. มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน	f 0	11	15	33	21
	% 0.00	13.75	18.75	41.25	26.25
8. มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลักเล็กเรียนกิจกรรม พลศึกษา	f 0	3	20	25	32
	% 0.00	3.75	25.00	31.25	40.00
9. การเบิกใช้และส่งคืนอุปกรณ์พลศึกษา ทั้งในและนอกเวลา เรียน	f 0	1	27	29	23
	% 0.00	1.25	33.75	36.25	28.75
10. การควบคุมดูแลรักษาอุปกรณ์	f 0	4	28	27	21
	% 0.00	5.00	25.00	33.75	26.25
รวม	f 0	105	204	272	219
	% 0.00	13.12	25.50	34.00	27.37

จากตาราง 4 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตาราง 5 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
(N = 80)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากเรียนไปแล้ว	f	0	18	19	23	20
	%	0.00	22.50	23.75	28.75	25.00
2. ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยากง่าย	f	0	16	20	24	20
	%	0.00	20.00	25.00	30.00	25.00
3. การตรวจและแจ้งผลสอบตรงตามเวลาที่กำหนด	f	0	13	25	24	18
	%	0.00	16.25	31.25	30.00	22.50
4. มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเพศและอายุของเด็กนักเรียน	f	9	9	21	22	19
	%	11.25	11.25	26.25	27.50	23.75
5. มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	f	7	10	30	21	12
	%	8.75	12.50	37.50	26.25	15.00
6. มีการวัดและการประเมินผลที่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร	f	5	12	20	27	16
	%	6.25	15.00	25.00	33.75	20.00
7. มีการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง	f	0	12	22	25	21
	%	0.00	15.00	27.50	31.25	26.25
8. มีการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน	f	0	7	28	25	20
	%	0.00	8.75	35.00	31.25	25.00
9. ความชัดเจนของคำสั่งและข้อความในแบบทดสอบ	f	5	10	21	23	21
	%	6.25	12.50	26.25	28.75	26.25
10. การวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	f	4	9	24	23	20
	%	5.00	11.25	30.00	28.75	25.00
11. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าร่วมชั้นเรียน	f	0	10	28	21	21
	%	0.00	12.50	35.00	26.25	26.25
12. การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้	f	2	8	23	26	21
	%	2.5	10.00	28.75	32.50	26.25
รวม	f	32	134	281	284	229
	%	3.33	13.95	29.27	29.58	23.85

จากตาราง 5 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล มีการวัดและการประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน การตรวจและแจ้งผลสอบตรงเวลาที่กำหนด และมีการวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.50 , 35.00 , 35.00 31.25 และ 30.00

ตาราง 6 ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 36)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อัตราครูพลศึกษาในโรงเรียนไม่สมดุลกับจำนวนชั่วโมงการสอนและการทำงาน ทำให้ครูทำงานหนักเกินไป	f	0	4	8	16	8
	%	0.00	11.11	22.22	44.44	22.22
2. กิจกรรมหรือวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้นักเรียน เรียนสอดคล้องกับระดับอายุและพัฒนาการทางกายของนักเรียน	f	0	7	6	16	7
	%	0.00	19.44	16.66	44.44	19.44
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้	f	0	5	6	16	9
	%	0.00	13.88	16.66	44.44	25.00
4. เนื้อหาวิชาที่จัดให้เรียนสอดคล้องกับจำนวนชั่วโมงที่สอน	f	0	4	7	13	12
	%	0.00	11.11	19.44	36.11	33.33
5. โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมอย่างสม่ำเสมอ	f	0	3	7	14	12
	%	0.00	8.33	19.44	38.88	33.33
6. นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร	f	0	4	11	11	10
	%	0.00	11.11	30.55	30.55	27.77
7. การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนซ้ำซ้อนกัน	f	0	9	14	10	3
	%	0.00	25.00	38.88	27.77	8.33
8. ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจปรัชญาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตร	f	0	9	9	14	4
	%	0.00	25.00	25.00	38.88	11.11
9. โรงเรียนมีปัญหางบประมาณสนับสนุนการจัดเอกสาร ตำราและคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน	f	0	2	9	15	10
	%	0.00	5.55	25.00	41.66	27.77
10. มีการจัดการให้นักเรียนแต่งกายถูกต้อง และเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา	f	0	1	11	12	12
	%	0.00	2.77	30.55	33.33	33.33
11. โรงเรียนจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพอนามัยเป็นประจำ เช่น การตรวจสุขภาพของนักเรียน พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเป็นหลักฐาน	f	0	4	10	11	11
	%	0.00	11.11	27.77	30.55	30.55
รวม	f	0	52	98	148	98
	%	0.00	13.13	24.74	37.37	24.74

จากตาราง 6 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 37.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การสอนซ้ำซ้อนกัน มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.88

ตาราง 7 ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ระดับ
ปริญญาตรี (N = 36)

ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี	f	0	6	8	10	12
	%	0.00	16.66	22.22	27.77	33.33
2. ครูพลศึกษาสามารถอธิบายและสาธิตเทคนิคทักษะของวิชาที่สอนให้นักเรียนดูได้อย่างมีประสิทธิภาพ	f	0	5	10	9	12
	%	0.00	13.88	27.77	25.00	33.33
3. ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนวิชาพลศึกษา	f	5	5	12	6	8
	%	13.88	13.88	33.33	16.66	22.22
4. ครูพลศึกษามีความตั้งใจในการสอนและเอาใจใส่นักเรียน	f	0	6	7	14	9
	%	0.00	16.66	19.44	38.88	25.00
5. ครูพลศึกษาขาดการจัดระบบป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนของนักเรียน	f	0	5	10	10	11
	%	0.00	13.88	27.77	27.77	30.55
6. ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	f	0	5	9	11	11
	%	0.00	13.88	25.00	30.55	30.55
7. ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	f	3	4	11	6	12
	%	8.33	11.11	30.55	16.66	33.33
8. ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	f	3	4	15	6	8
	%	8.33	11.11	41.66	16.66	22.22
9. ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพละนามัยและผู้บริหารโรงเรียน	f	5	7	11	5	8
	%	13.88	19.44	30.55	13.88	22.22
10. โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ	f	0	9	8	14	5
	%	0.00	25.00	22.22	38.88	13.88
11. ครูพลศึกษาจัดกิจกรรมการสอนตรงกับความสนใจของนักเรียนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	f	0	4	8	13	11
	%	0.00	11.11	22.22	36.11	30.55
12. ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา	f	1	8	14	8	5
	%	2.77	22.22	38.88	22.2	13.88

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอน	f	0	6	10	15	5
วิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษา	%	0.00	16.66	27.77	41.66	13.88
14. การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่น	f	0	0	4	14	18
ของครูพลศึกษา	%	0.00	0.00	11.11	38.88	50.00
รวม	f	17	74	137	141	135
	%	3.37	14.68	27.18	27.97	26.78

จากตาราง 7 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
คาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546
ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี
โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ความสม่ำเสมอและตรงต่อ
เวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอน
พลศึกษา ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพลศึกษามัยและผู้บริหาร
โรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.66, 38.88, 33.33, 30.55 การมี
มนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่นของครูพลศึกษา และ ครูพลศึกษาจำเป็นต้อง
มีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี ครูพลศึกษาสามารถอธิบายและสาธิตเทคนิคทักษะของ
วิชาที่สอนให้นักเรียนดูได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูพลศึกษาขาดการจัดระบบการป้องกันอันตราย
ที่จะเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนของนักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ
50.00, 33.33, 33.33, 33.33, 30.55

ตาราง 8 ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา
ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ภูมิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 36)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา และ ความมีมาตรฐานของอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	f	0	7	8	11	10
	%	0.00	19.44	22.22	30.55	27.77
2. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างครบครัน ตามกิจกรรม ตามเนื้อหาในหลักสูตร	f	0	4	7	14	11
	%	0.00	11.11	19.44	38.88	30.55
3. มีเครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์ช่วยเสริมการเรียนการสอน อย่างครบครัน	f	0	4	7	15	10
	%	0.00	11.11	19.44	41.66	27.77
4. มีการตรวจซ่อมแซมบำรุงรักษาอุปกรณ์พลศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ	f	0	5	9	13	9
	%	0.00	13.88	25.00	36.11	25.00
5. มีอุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียน เช่นเครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัด ส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา	f	0	6	8	13	9
	%	0.00	16.66	22.22	36.11	25.00
6. มีอุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพ หรือเครื่องฝึก บริหารร่างกาย	f	0	9	9	10	8
	%	0.00	25.00	25.00	27.77	22.22
7. มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน	f	0	4	6	16	10
	%	0.00	11.11	16.66	44.44	27.77
8. มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลักเล็เรียนกิจกรรม พลศึกษา	f	0	1	9	12	14
	%	0.00	2.77	25.00	33.33	38.88
9. การเบิกใช้และส่งคืนอุปกรณ์พลศึกษา ทั้งในและนอกเวลา เรียน	f	0	0	14	14	8
	%	0.00	0.00	38.88	38.88	22.22
10. การควบคุมดูแลรักษาอุปกรณ์	f	0	1	15	12	8
	%	0.00	2.77	41.66	33.33	22.22
รวม	f	0	41	92	130	97
	%	0.00	11.38	25.55	36.11	26.94

จากตาราง 8 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การควบคุมดูแลรักษาอุปกรณ์ มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.66 และมีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียน กิจกรรมพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.88

ตาราง 9 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 36)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากเรียนไปแล้ว	f	0	9	7	12	8
	%	0.00	25.00	19.44	33.33	22.22
2. ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยากง่าย	f	0	7	10	11	8
	%	0.00	19.44	27.77	30.55	22.22
3. การตรวจและแจ้งผลสอบตรงตามเวลาที่กำหนด	f	0	6	11	12	7
	%	0.00	16.66	30.55	33.33	19.44
4. มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเพศและอายุของเด็กนักเรียน	f	3	4	9	11	9
	%	8.33	11.11	25.00	30.55	25.00
5. มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	f	3	5	14	9	5
	%	8.33	13.88	38.88	25.00	13.88
6. มีการวัดและการประเมินผลที่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร	f	1	6	10	11	8
	%	2.77	16.66	27.77	30.55	22.22
7. มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง	f	0	6	11	10	9
	%	0.00	16.66	30.55	27.77	25.00
8. มีการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน	f	0	2	11	15	8
	%	0.00	5.55	30.55	41.66	22.22
9. ความชัดเจนของคำสั่งและข้อความในแบบทดสอบ	f	2	6	8	12	8
	%	5.55	16.66	22.22	33.33	22.22
10. การวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	f	2	5	11	12	8
	%	5.55	13.88	30.55	33.33	22.22
11. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าร่วมชั้นเรียน	f	0	4	15	10	7
	%	0.00	11.11	30.55	27.77	19.44
12. การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้	f	0	4	11	12	9
	%	0.00	11.11	30.55	33.33	25.00
รวม	f	11	64	128	137	94
	%	2.53	14.74	29.49	31.56	21.65

จากตาราง 9 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 31.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล และมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.66 , 38.88 , 30.55

ตาราง 10 ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 44)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อัตราครูพลศึกษาในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับจำนวนชั่วโมงการสอนและการทำงาน ทำให้ครูทำงานหนักเกินไป	f	0	2	11	17	14
	%	0.00	4.54	25.00	38.63	31.81
2. กิจกรรมหรือวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้นักเรียน เรียนสอดคล้องกับระดับอายุและพัฒนาการทางกายของนักเรียน	f	0	5	10	18	11
	%	0.00	11.36	22.72	40.90	25.00
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้	f	0	7	9	17	11
	%	0.00	15.90	20.45	38.63	25.00
4. เนื้อหาวิชาที่จัดให้เรียนสอดคล้องกับจำนวนชั่วโมงที่สอน	f	0	6	10	16	12
	%	0.00	13.63	22.72	36.36	27.27
5. โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมอย่างสม่ำเสมอ	f	0	4	9	17	14
	%	0.00	9.09	20.45	38.63	31.81
6. นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร	f	0	6	14	11	13
	%	0.00	13.63	31.81	25.00	29.54
7. การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนซ้ำซ้อนกัน	f	0	11	15	14	4
	%	0.00	25.00	34.09	31.81	9.09
8. ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจปรัชญาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตร	f	0	9	10	16	9
	%	0.00	20.45	22.72	36.36	20.45
9. โรงเรียนมีปัญหางบประมาณสนับสนุนการจัดเอกสาร ตำราและคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน	f	0	1	7	16	20
	%	0.00	2.27	15.09	36.36	45.45
10. มีการจัดการให้นักเรียนแต่งกายถูกต้อง และเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา	f	0	2	8	17	17
	%	0.00	4.54	18.18	38.63	38.63
11. โรงเรียนจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพอนามัยเป็นประจำ เช่น การตรวจสุขภาพของนักเรียน พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเป็นหลักฐาน	f	0	9	11	11	13
	%	0.00	20.45	25.00	25.00	29.54
รวม	f	0	62	114	170	138
	%	0.00	12.08	23.55	35.12	28.51

จากตาราง 10 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนมีปัญหางบประมาณสนับสนุนการจัดเอกสารตำราและคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพ โรงเรียนจัดให้มีบริการด้านสุขภาพอนามัยเป็นประจำ เช่น การตรวจสุขภาพของนักเรียนพร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเป็นเป็นหลักฐาน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45 , 29.54 , 29.54

ตาราง 11 ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 44)

รายการ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี	f 0	10	9	11	14
	% 0.00	22.72	20.45	25.00	31.81
2. ครูพลศึกษาสามารถอธิบายและสาธิตเทคนิคทักษะของวิชาที่สอนให้นักเรียนดูได้อย่างมีประสิทธิภาพ	f 0	7	12	14	11
	% 0.00	15.90	27.27	31.81	25.00
3. ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนวิชาพลศึกษา	f 3	5	13	10	13
	% 6.81	11.36	29.54	22.72	29.54
4. ครูพลศึกษามีความตั้งใจในการสอนและเอาใจใส่นักเรียน	f 0	5	9	15	15
	% 0.00	11.36	20.45	34.09	34.09
5. ครูพลศึกษาขาดการจัดระบบป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนของนักเรียน	f 0	9	8	15	12
	% 0.00	20.45	18.18	34.09	27.27
6. ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	f 0	7	10	15	12
	% 0.00	15.90	22.72	34.09	27.27
7. ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	f 6	6	13	10	9
	% 13.63	13.63	29.54	22.72	20.45
8. ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	f 5	4	12	12	11
	% 11.36	9.09	27.27	27.27	25.00
9. ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพละนามัยและผู้บริหารโรงเรียน	f 9	8	11	8	8
	% 20.45	18.18	25.00	18.18	18.18
10. โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ	f 0	10	12	13	9
	% 0.00	22.72	27.27	29.54	20.45
11. ครูพลศึกษาจัดกิจกรรมการสอนตรงกับความสนใจของนักเรียนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	f 0	7	7	18	12
	% 0.00	15.90	15.09	40.90	27.27
12.ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา	f 1	11	12	14	6
	% 2.27	25.00	27.27	31.81	13.63

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอน	f	0	10	11	14	9
วิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษา	%	0.00	22.72	25.00	31.81	20.45
14. การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่น	f	0	0	9	15	20
ของครูพลศึกษา	%	0.00	0.00	20.45	34.09	45.45
รวม	f	24	99	148	184	161
	%	3.89	16.07	24.02	29.87	26.13

จากตาราง 11 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพลานามัยและผู้บริหารโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.54 , 25.00 การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่นของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี และครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45 , 31.81 , 29.54

ตาราง 12 ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา
ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 44)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา และ ความมีมาตรฐานของอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	f	0	9	11	14	10
	%	0.00	20.45	25.00	31.81	22.72
2. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างครบครัน ตามกิจกรรม ตามเนื้อหาในหลักสูตร	f	0	7	10	15	12
	%	0.00	15.09	22.72	34.09	27.27
3. มีเครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์ช่วยเสริมการเรียนการสอน อย่างครบครัน	f	0	11	14	12	7
	%	0.00	25.00	31.81	27.27	15.09
4. มีการตรวจสอบซ่อมแซมบำรุงรักษาอุปกรณ์พลศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ	f	0	7	11	14	12
	%	0.00	15.09	25.00	31.81	27.27
5. มีอุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่นเครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัด ส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา	f	0	10	9	13	12
	%	0.00	22.72	20.45	29.54	27.27
6. มีอุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพ หรือเครื่องฝึก บริหารร่างกาย	f	0	7	12	14	11
	%	0.00	15.09	27.27	31.81	25.00
7. มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน	f	0	10	11	12	11
	%	0.00	22.72	25.00	27.27	25.00
8. มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลักเลิกเรียนกิจกรรม พลศึกษา	f	0	2	11	16	15
	%	0.00	4.54	25.00	36.36	34.09
9. การเบิกใช้และส่งคืนอุปกรณ์พลศึกษา ทั้งในและนอกเวลา เรียน	f	0	1	13	16	14
	%	0.00	2.27	29.54	36.36	31.81
10. การควบคุมดูแลรักษาอุปกรณ์	f	0	3	13	15	13
	%	0.00	6.81	29.54	34.09	29.54
รวม	f	0	67	115	141	117
	%	0.00	15.22	26.13	32.04	26.59

จากตาราง 12 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีเครื่องมือทางสถิติที่อุปกรณ์ช่วยเสริมการเรียนการสอนอย่างครบครัน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.81

ตาราง 13 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 44)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากเรียนไปแล้ว	f	0	9	12	11	12
	%	0.00	20.45	27.27	25.00	27.27
2. ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยากง่าย	f	0	9	10	13	12
	%	0.00	20.45	22.72	29.54	27.27
3. การตรวจและแจ้งผลสอบตรงตามเวลาที่กำหนด	f	0	7	14	12	11
	%	0.00	15.90	31.81	27.27	25.00
4. มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเพศและอายุของเด็กนักเรียน	f	6	5	12	11	10
	%	13.63	11.36	27.27	25.00	22.72
5. มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	f	4	5	16	12	7
	%	9.09	11.36	36.36	27.27	15.90
6. มีการวัดและการประเมินผลที่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร	f	4	6	10	16	8
	%	9.09	13.63	22.72	36.36	18.18
7. มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง	f	0	6	11	15	12
	%	0.00	13.63	25.00	34.09	27.27
8. มีการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน	f	0	5	17	10	12
	%	0.00	11.36	38.63	22.72	27.27
9. ความชัดเจนของคำสั่งและข้อความในแบบทดสอบ	f	3	4	13	11	13
	%	6.81	9.09	29.54	25.00	29.54
10. การวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	f	2	4	13	13	12
	%	4.54	9.09	29.54	29.54	27.27
11. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าร่วมชั้นเรียน	f	0	6	13	11	14
	%	0.00	13.63	29.54	25.00	31.81
12. การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้	f	2	4	12	14	12
	%	4.54	9.09	27.27	31.81	27.27
รวม	f	21	70	153	149	135
	%	3.97	13.25	28.97	28.21	25.56

จากตาราง 13 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร วุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร มีการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหา ตามความยาก – ง่าย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.36 , 34.09 , 31.81 และ 29.54

ตาราง 14 ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา
(N = 214)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อัตราครูพลศึกษาในโรงเรียนไม่สมดุลกับจำนวนชั่วโมงการสอนและการทำงาน ทำให้ครูทำงานหนักเกินไป	f	0	20	45	113	36
	%	0.00	9.34	21.02	52.80	16.82
2. กิจกรรมหรือวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้นักเรียน เรียนสอดคล้องกับระดับอายุและพัฒนาการทางกายของนักเรียน	f	5	15	40	114	40
	%	2.33	7.00	18.69	53.27	18.69
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้	f	20	19	50	104	221
	%	9.34	8.87	23.36	48.59	9.81
4. เนื้อหาวิชาที่จัดให้เรียนสอดคล้องกับจำนวนชั่วโมงที่สอน	f	13	46	35	100	20
	%	6.07	21.49	16.35	46.72	9.34
5. โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมอย่างสม่ำเสมอ	f	6	37	45	116	10
	%	2.80	17.28	21.02	54.20	4.67
6. นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร	f	0	29	113	47	25
	%	0.00	13.55	52.80	21.96	11.68
7. การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนซ้ำซ้อนกัน	f	0	35	103	51	25
	%	0.00	16.35	48.13	23.83	11.68
8. ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจปรัชญาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตร	f	0	28	97	30	59
	%	0.00	13.08	45.32	14.01	27.57
9. โรงเรียนมีปัญหางบประมาณสนับสนุนการจัดเอกสาร ตำราและคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน	f	0	26	36	115	37
	%	0.00	12.14	16.82	53.73	17.28
10. มีการจัดการให้นักเรียนแต่งกายถูกต้อง และเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา	f	25	40	31	28	90
	%	11.68	18.69	14.48	13.08	42.05
11. โรงเรียนจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพอนามัยเป็นประจำ เช่น การตรวจสุขภาพของนักเรียน พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเป็นหลักฐาน	f	19	37	41	95	22
	%	8.87	17.28	19.15	44.39	10.28
รวม	f	88	332	636	913	385
	%	3.73	14.10	27.01	38.78	16.35

จากตาราง 14 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การสอนซ้ำซ้อนกัน ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจปรัชญาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 52.80 , 48.13 , 45.32 และมีการจัดการให้นักเรียนแต่งกายถูกต้องเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.05

ตาราง 15 ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา (N = 214)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี	f	31	11	25	32	115
	%	14.48	5.14	11.68	14.95	53.73
2. ครูพลศึกษาสามารถอธิบายและสาธิตเทคนิคทักษะของวิชาที่สอนให้นักเรียนดูได้อย่างมีประสิทธิภาพ	f	8	24	44	90	48
	%	3.73	11.21	20.56	42.05	22.42
3. ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนวิชาพลศึกษา	f	0	29	107	40	38
	%	0.00	13.55	50.00	18.69	17.75
4. ครูพลศึกษามีความตั้งใจในการสอนและเอาใจใส่นักเรียน	f	0	30	48	100	36
	%	0.00	14.01	22.42	46.72	16.82
5. ครูพลศึกษาขาดการจ้ดระบบป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนของนักเรียน	f	0	16	38	120	40
	%	0.00	7.47	17.75	56.07	18.69
6. ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	f	21	25	26	100	42
	%	9.81	11.68	12.14	46.72	19.62
7. ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	f	12	48	32	90	32
	%	5.60	22.42	14.95	42.05	14.95
8. ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	f	0	0	116	73	25
	%	0.00	0.00	54.20	34.11	11.68
9. ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพละนามัยและผู้บริหารโรงเรียน	f	0	25	121	35	33
	%	0.00	11.68	56.54	16.35	15.42
10. โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ	f	0	24	119	50	21
	%	0.00	11.21	55.60	23.36	9.81
11. ครูพลศึกษาจัดกิจกรรมการสอนตรงกับความสนใจของนักเรียนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	f	23	26	45	90	30
	%	10.74	12.14	21.02	42.05	14.01
12.ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา	f	0	35	114	59	6
	%	0.00	16.35	53.27	27.57	2.80

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอน	f	18	28	25	102	41
วิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษา	%	8.41	13.08	11.68	47.66	19.15
14. การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่น	f	12	14	41	34	113
ของครูพลศึกษา	%	5.60	6.54	19.15	15.88	52.80
รวม	f	125	335	901	1015	620
	%	4.17	11.18	30.07	33.87	20.69

จากตาราง 15 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 33.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพลานามัย และผู้บริหารโรงเรียน โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.54 , 55.60 , 54.20 , 53.17 , 50.00 และครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่นของครูพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.73 , 52.80

ตาราง 16 ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา
ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา (N = 214)

รายการ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา และ ความมีมาตรฐานของอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	f 5 % 2.33	47 21.96	36 16.82	90 42.05	36 16.82
2. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างครบครัน ตามกิจกรรม ตามเนื้อหาในหลักสูตร	f 2 % 0.93	49 22.89	35 16.35	103 48.13	25 11.68
3. มีเครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์ช่วยเสริมการเรียนการสอน อย่างครบครัน	f 0 % 0.00	30 14.01	57 26.63	92 42.99	35 16.35
4. มีการตรวจสอบซ่อมแซมบำรุงรักษาอุปกรณ์พลศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ	f 0 % 0.00	36 16.82	49 22.89	90 42.05	39 18.22
5. มีอุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียน เช่นเครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัด ส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา	f 0 % 0.00	52 24.29	35 16.35	90 42.05	37 17.28
6. มีอุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพ หรือเครื่องฝึก บริหารร่างกาย	f 0 % 0.00	37 17.28	58 27.10	93 43.45	26 12.14
7. มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน	f 0 % 0.00	7 3.27	59 27.57	103 48.13	45 21.02
8. มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลักเล็กเรียนกิจกรรม พลศึกษา	f 0 % 0.00	33 15.42	61 28.50	114 53.27	6 2.80
9. การเบิกใช้และส่งคืนอุปกรณ์พลศึกษา ทั้งในและนอกเวลา เรียน	f 0 % 0.00	36 16.82	70 32.71	81 37.85	27 12.61
10. การควบคุมดูแลรักษาอุปกรณ์	f 0 % 0.00	46 21.49	68 31.77	94 43.92	6 2.80
รวม	f 7 % 0.32	373 17.42	528 24.67	950 44.39	282 13.17

จากตาราง 16 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.39

ตาราง 17 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา
(N = 214)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากเรียนไปแล้ว	f	7	36	67	79	25
	%	3.27	16.82	31.30	36.91	11.68
2. ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยากง่าย	f	6	58	35	92	23
	%	2.80	27.10	16.35	42.99	10.74
3. การตรวจและแจ้งผลสอบตรงตามเวลาที่กำหนด	f	15	58	46	80	15
	%	7.00	27.10	21.49	37.38	7.00
4. มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเพศและอายุของเด็กนักเรียน	f	17	58	23	81	35
	%	7.94	27.10	10.74	37.85	16.35
5. มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	f	13	58	16	92	35
	%	6.07	27.10	7.47	42.99	16.35
6. มีการวัดและการประเมินผลที่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร	f	16	67	36	79	16
	%	7.47	31.30	16.82	36.91	7.47
7. มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง	f	10	26	88	79	11
	%	4.67	12.14	41.12	36.91	5.14
8. มีการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน	f	7	35	34	58	80
	%	3.27	16.35	15.88	27.10	37.38
9. ความชัดเจนของคำสั่งและข้อความในแบบทดสอบ	f	20	46	47	81	20
	%	9.34	21.49	21.96	37.85	9.34
10. การวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	f	0	43	99	60	12
	%	0.00	20.09	46.26	28.03	5.60
11. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าร่วมชั้นเรียน	f	0	19	105	71	19
	%	0.00	8.87	49.06	33.17	8.87
12. การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้	f	9	30	81	71	23
	%	4.20	14.01	37.85	33.17	10.74
รวม	f	120	534	677	923	314
	%	4.67	20.79	26.36	35.94	12.22

จากตาราง 17 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาอาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา โดยรวม เห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน มีการวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 49.06 , 46.26 , 41.12 37.85 และมีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.38

ตาราง 18 ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 183)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อัตราครูพลศึกษาในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับจำนวนชั่วโมงการสอนและการทำงาน ทำให้ครูทำงานหนักเกินไป	f	0	15	39	97	32
	%	0.00	8.19	21.31	53.00	17.48
2. กิจกรรมหรือวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้นักเรียน เรียนสอดคล้องกับระดับอายุและพัฒนาการทางกายของนักเรียน	f	3	11	35	99	35
	%	1.63	6.01	19.12	54.09	19.12
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้	f	16	15	43	90	19
	%	8.74	8.19	23.49	49.18	10.38
4. เนื้อหาวิชาที่จัดให้เรียนสอดคล้องกับจำนวนชั่วโมงที่สอน	f	11	39	30	86	17
	%	6.01	21.31	16.39	46.99	9.28
5. โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมอย่างสม่ำเสมอ	f	4	32	40	99	8
	%	2.18	17.48	21.85	54.09	4.37
6. นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร	f	0	24	97	40	22
	%	0.00	13.11	53.00	21.85	12.02
7. การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนซ้ำซ้อนกัน	f	0	31	88	43	21
	%	0.00	16.93	48.08	23.49	11.47
8. ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจปรัชญาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตร	f	0	22	85	25	51
	%	0.00	12.02	46.44	13.66	27.86
9. โรงเรียนมีปัญหางบประมาณสนับสนุนการจัดเอกสาร ตำราและคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน	f	0	22	31	100	30
	%	0.00	12.02	16.93	54.64	16.39
10. มีการจัดการให้นักเรียนแต่งกายถูกต้อง และเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา	f	21	35	26	23	78
	%	11.47	19.12	14.20	12.56	42.62
11. โรงเรียนจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพอนามัยเป็นประจำ เช่น การตรวจสุขภาพของนักเรียน พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเป็นหลักฐาน	f	16	32	35	81	19
	%	8.74	17.48	19.12	44.26	10.38
รวม	f	71	278	549	783	332
	%	3.52	13.81	27.27	38.89	16.49

จากตาราง 18 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มี ประสิทธิภาพเท่าที่ควร การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การสอนซ้ำซ้อนกัน โรงเรียนมีปัญหางบประมาณสนับสนุนการจัดเอกสารตำราและคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.00 , 48.08 , 46.44 และมีการจัดการให้นักเรียน แต่งกายให้ถูกต้องเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.62

ตาราง 19 ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิมัธยมศึกษา
ระดับปริญญาตรี (N = 183)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี	f	26	9	22	27	99
	%	14.20	4.91	12.02	14.75	54.09
2. ครูพลศึกษาสามารถอธิบายและสาธิตเทคนิคทักษะของวิชาที่สอนให้นักเรียนดูได้อย่างมีประสิทธิภาพ	f	6	20	38	77	42
	%	3.27	10.92	20.76	42.07	22.95
3. ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนวิชาพลศึกษา	f	0	25	91	34	33
	%	0.00	13.66	49.72	18.57	18.03
4. ครูพลศึกษามีความตั้งใจในการสอนและเอาใจใส่นักเรียน	f	0	24	42	86	31
	%	0.00	13.11	22.95	46.99	16.93
5. ครูพลศึกษาขาดการจัดระบบป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนของนักเรียน	f	0	13	32	103	35
	%	0.00	7.10	17.48	56.28	19.12
6. ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	f	18	20	21	86	38
	%	9.83	10.92	11.47	46.99	20.76
7. ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	f	10	41	27	78	27
	%	5.46	22.40	14.75	42.62	14.75
8. ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	f	0	0	100	64	19
	%	0.00	0.00	54.64	34.97	10.38
9. ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพละนาถมายและผู้บริหารโรงเรียน	f	0	23	97	43	20
	%	0.00	12.56	53.00	23.49	10.92
10. โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ	f	0	19	102	44	18
	%	0.00	10.38	55.73	24.04	9.83
11. ครูพลศึกษาจัดกิจกรรมการสอนตรงกับความสนใจของนักเรียนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	f	19	21	42	76	25
	%	10.38	11.47	22.95	41.53	13.66
12. ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา	f	0	31	97	51	4
	%	0.00	16.93	53.00	27.86	2.18

ตาราง 19 (ต่อ)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอน	f	15	22	21	90	35
วิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษา	%	8.19	12.02	11.47	49.18	19.12
14. การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่น	f	10	12	33	29	99
ของครูพลศึกษา	%	5.46	36.55	18.03	15.84	54.09
รวม	f	104	280	765	888	525
	%	4.05	10.92	29.85	34.66	20.49

จากตาราง 19 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพลานามัยและผู้บริหารโรงเรียน ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.73 , 54.64 , 53.00 , 53.00 , 49.72 การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่นของครูพลศึกษา และครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.09 , 54.09

ตาราง 20 ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา
ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรี (N = 183)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา และ	f	4	39	31	78	31
ความมีมาตรฐานของอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	%	2.18	21.31	16.93	42.62	16.93
2. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างครบครัน	f	0	32	31	96	24
ตามกิจกรรม ตามเนื้อหาในหลักสูตร	%	0.00	17.48	16.93	52.45	13.11
3. มีเครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์ช่วยเสริมการเรียนการสอน	f	0	24	50	81	28
อย่างครบครัน	%	0.00	13.11	27.32	44.26	15.30
4. มีการตรวจซ่อมแซมบำรุงรักษาอุปกรณ์พลศึกษาอย่าง	f	0	30	43	77	33
สม่ำเสมอ	%	0.00	16.39	23.49	42.07	18.03
5. มีอุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่นเครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัด	f	0	43	30	78	32
ส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา	%	0.00	23.49	16.39	42.62	17.48
6. มีอุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพ หรือเครื่องฝึก	f	0	30	50	80	23
บริหารร่างกาย	%	0.00	16.39	27.32	43.71	12.56
7. มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน	f	0	4	51	89	39
	%	0.00	2.18	27.86	48.63	21.31
8. มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลักเลิกเรียนกิจกรรม	f	0	27	53	100	3
พลศึกษา	%	0.00	14.75	28.96	54.64	1.63
9. การเบิกใช้และส่งคืนอุปกรณ์พลศึกษา ทั้งในและนอกเวลา	f	0	31	59	70	23
เรียน	%	0.00	16.93	32.24	38.25	12.56
10. การควบคุมดูแลรักษาอุปกรณ์	f	0	38	59	82	4
	%	0.00	20.76	32.24	44.08	2.18
รวม	f	4	298	457	831	240
	%	0.21	16.28	24.97	45.40	13.11

จากตาราง 20 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 45.40

ตาราง 21 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (N = 183)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากเรียนไปแล้ว	f	5	31	58	69	20
	%	2.73	16.93	31.69	37.70	10.92
2. ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยากง่าย	f	4	48	31	80	20
	%	2.18	26.22	16.93	43.71	10.92
3. การตรวจและแจ้งผลสอบตรงตามเวลาที่กำหนด	f	12	50	32	77	12
	%	6.55	27.32	17.48	42.07	6.55
4. มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเพศและอายุของเด็กนักเรียน	f	14	50	19	70	30
	%	7.65	27.32	10.38	38.25	16.39
5. มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	f	11	50	13	79	30
	%	6.01	27.32	7.10	43.16	16.39
6. มีการวัดและการประเมินผลที่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร	f	13	56	32	68	14
	%	7.10	30.60	17.48	37.15	7.65
7. มีการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง	f	7	21	76	70	9
	%	3.82	11.47	41.53	38.25	4.91
8. มีการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน	f	5	30	28	50	70
	%	2.73	16.39	15.30	27.32	38.25
9. ความชัดเจนของคำสั่งและข้อความในแบบทดสอบ	f	17	39	39	71	17
	%	9.28	21.31	21.31	38.79	9.28
10. การวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	f	0	37	63	74	9
	%	0.00	20.21	34.42	40.43	4.91
11. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าร่วมชั้นเรียน	f	0	15	89	62	17
	%	0.00	8.19	48.63	33.87	9.28
12. การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้	f	0	26	60	71	19
	%	0.00	14.20	32.78	38.79	10.38
รวม	f	95	453	540	841	267
	%	4.32	20.62	24.59	38.29	12.15

จากตาราง 21 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้า ชั้นเรียน มีการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.63 , 41.53 และมีการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.25

ตาราง 22 ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา
วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 31)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อัตราครูพลศึกษาในโรงเรียนไม่สมดุลกับจำนวนชั่วโมงการสอนและการทำงาน ทำให้ครูทำงานหนักเกินไป	f	0	5	6	16	4
	%	0.00	16.12	19.35	51.61	12.90
2. กิจกรรมหรือวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้นักเรียน เรียนสอดคล้องกับระดับอายุและพัฒนาการทางกายของนักเรียน	f	2	4	5	15	5
	%	6.45	12.90	16.12	48.38	16.12
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้	f	4	4	7	14	2
	%	12.90	12.90	22.58	45.16	6.45
4. เนื้อหาวิชาที่จัดให้เรียนสอดคล้องกับจำนวนชั่วโมงที่สอน	f	2	7	5	14	3
	%	6.45	22.58	16.12	45.16	9.67
5. โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมอย่างสม่ำเสมอ	f	2	5	5	17	2
	%	6.45	16.12	16.12	54.83	6.45
6. นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร	f	0	5	16	7	3
	%	0.00	16.12	51.61	22.58	9.67
7. การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนซ้ำซ้อนกัน	f	0	4	15	8	4
	%	0.00	12.90	48.38	25.80	12.90
8. ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจปรัชญาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตร	f	0	6	12	5	8
	%	0.00	19.35	38.70	16.12	25.80
9. โรงเรียนมีปัญหางบประมาณสนับสนุนการจัดเอกสาร ตำราและคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน	f	0	4	5	15	7
	%	0.00	12.90	16.12	48.38	22.58
10. มีการจัดการให้นักเรียนแต่งกายถูกต้อง และเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา	f	4	5	5	6	11
	%	12.90	16.12	16.12	19.35	35.48
11. โรงเรียนจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพอนามัยเป็นประจำ เช่น การตรวจสุขภาพของนักเรียน พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเป็นหลักฐาน	f	3	5	6	14	3
	%	9.67	16.12	19.35	45.16	9.67
รวม	f	17	54	87	131	52
	%	4.98	15.83	25.51	38.41	15.24

จากตาราง 22 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวัน ทำให้เกิดการใช้สถานที่และอุปกรณ์การสอนซ้ำซ้อนกัน ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจปรัชญาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.61 , 48.38 , 38.70 และมีการจัดให้นักเรียนแต่งกายถูกต้องเหมาะสมกับการเรียนวิชา พลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.48

ตาราง 23 ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา
วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 31)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี	f	5	2	3	5	16
	%	16.12	6.45	9.67	16.12	51.61
2. ครูพลศึกษาสามารถอธิบายและสาธิตเทคนิคทักษะของวิชาที่สอนให้นักเรียนดูได้อย่างมีประสิทธิภาพ	f	2	4	6	13	6
	%	6.45	12.90	19.35	41.93	19.35
3. ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนวิชาพลศึกษา	f	0	4	16	6	5
	%	0.00	12.90	51.61	19.35	16.12
4. ครูพลศึกษามีความตั้งใจในการสอนและเอาใจใส่นักเรียน	f	0	6	6	14	5
	%	0.00	19.35	19.35	45.16	16.12
5. ครูพลศึกษาขาดการจัดระบบป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนของนักเรียน	f	0	3	6	18	4
	%	0.00	9.67	16.35	58.06	12.90
6. ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	f	3	5	5	13	5
	%	9.67	16.12	16.12	41.93	16.12
7. ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	f	2	7	5	12	5
	%	6.45	22.58	16.12	38.70	16.12
8. ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	f	0	0	16	9	6
	%	0.00	0.00	51.61	29.03	19.35
9. ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพละนามัยและผู้บริหารโรงเรียน	f	0	2	18	7	4
	%	0.00	6.45	58.06	22.58	12.90
10. โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ	f	0	5	17	6	3
	%	0.00	16.12	54.83	19.35	9.67
11. ครูพลศึกษาจัดกิจกรรมการสอนตรงกับความสนใจของนักเรียนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	f	4	5	6	11	5
	%	12.90	16.12	19.35	35.48	16.12
12. ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา	f	0	4	17	8	2
	%	0.00	12.90	54.83	25.80	6.45

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอน	f	3	4	4	14	6
วิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษา	%	9.67	12.90	12.90	45.16	19.35
14. การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่น	f	2	2	9	4	14
ของครูพลศึกษา	%	6.45	6.45	29.03	12.09	45.16
รวม	f	21	53	134	140	86
	%	4.83	12.21	30.87	32.25	19.81

จากตาราง 23 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพลานามัยและผู้บริหารโรงเรียน โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.06 , 54.83 , 54.83 , 51.61 , 51.61 และครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษา เป็นอย่างดี มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.61

ตาราง 24 ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา
ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 31)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา และ	f	2	8	5	11	5
ความมีมาตรฐานของอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	%	6.45	25.80	16.12	35.48	16.12
2. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างครบครัน	f	2	7	5	13	4
ตามกิจกรรม ตามเนื้อหาในหลักสูตร	%	6.45	22.58	16.12	41.93	12.90
3. มีเครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์ช่วยเสริมการเรียนการสอน	f	0	6	7	11	7
อย่างครบครัน	%	0.00	19.35	22.58	35.48	22.58
4. มีการตรวจสอบซ่อมแซมบำรุงรักษาอุปกรณ์พลศึกษาอย่าง	f	0	6	6	13	6
สม่ำเสมอ	%	0.00	19.35	19.35	41.93	19.35
5. มีอุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่นเครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัด	f	0	9	5	12	5
ส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา	%	0.00	29.03	16.12	38.70	16.12
6. มีอุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพ หรือเครื่องฝึก	f	0	7	8	13	3
บริหารร่างกาย	%	0.00	22.58	25.80	41.93	9.67
7. มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน	f	0	3	8	14	6
	%	0.00	9.67	25.80	45.16	19.35
8. มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลักเล็กเรียนกิจกรรม	f	0	6	8	14	3
พลศึกษา	%	0.00	19.35	25.80	45.16	9.67
9. การเบิกใช้และส่งคืนอุปกรณ์พลศึกษา ทั้งในและนอกเวลา	f	0	5	11	11	4
เรียน	%	0.00	16.12	35.48	35.48	12.90
10. การควบคุมดูแลรักษาอุปกรณ์	f	0	8	9	12	2
	%	0.00	25.80	29.03	38.70	6.45
รวม	f	4	65	72	124	45
	%	1.29	20.96	23.22	40.00	14.51

จากตาราง 24 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตาราง 25 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา
วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (N = 31)

รายการ		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากเรียนไปแล้ว	f	2	5	9	10	5
	%	6.45	16.12	29.03	32.25	16.12
2. ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยากง่าย	f	2	10	4	12	3
	%	6.45	32.25	12.90	38.70	9.67
3. การตรวจและแจ้งผลสอบตรงตามเวลาที่กำหนด	f	3	8	7	10	3
	%	9.67	25.80	22.58	32.25	9.67
4. มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเพศและอายุของเด็กนักเรียน	f	3	8	4	11	5
	%	9.67	25.80	12.90	35.48	16.12
5. มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	f	2	8	3	13	5
	%	6.45	25.80	9.67	41.93	16.12
6. มีการวัดและการประเมินผลที่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร	f	3	11	4	11	2
	%	9.67	35.48	12.90	35.48	6.45
7. มีการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง	f	3	5	12	9	2
	%	9.67	16.12	38.70	29.03	6.45
8. มีการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน	f	2	5	6	8	10
	%	6.45	16.12	19.35	25.80	32.25
9. ความชัดเจนของคำสั่งและข้อความในแบบทดสอบ	f	3	7	8	10	3
	%	9.67	22.58	25.80	32.25	9.67
10. การวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	f	0	6	14	8	3
	%	0.00	19.35	45.16	25.80	9.67
11. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าร่วมชั้นเรียน	f	0	4	16	9	2
	%	0.00	12.90	51.61	29.03	6.45
12. การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้	f	2	4	11	10	4
	%	6.45	12.90	35.48	32.25	12.90
รวม	f	25	81	98	121	47
	%	6.72	21.77	26.34	32.52	12.63

จากตาราง 25 แสดงว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน มีการวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.61 , 45.16 , 38.70 35.48 และมีการวัดและประเมิน สมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.25

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิก
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น ผู้บริหารและครูพลศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษา
คาทอลิก จำนวน 50 โรงเรียน เป็นผู้บริหาร 80 คน ครูพลศึกษาจำนวน 475 คน รวม เป็นจำนวน
555 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ผู้บริหาร จำนวน 80 คน ได้มาโดยการเจาะจงเลือก
2. ครูพลศึกษาจำนวน 214 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย และกำหนดขนาดของกลุ่ม
ตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปที่ใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูพลศึกษา วุฒิการศึกษา

ตัวแปรตาม ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา
2546

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ตามลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด พบว่า แบบสอบถามผู้บริหาร จำนวน 80 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 80 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสอบถามครูพลศึกษา จำนวน 214 คน ได้รับกลับคืนเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 214 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา
2. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา

4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 นำเสนอในรูปของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีตำแหน่งเป็นผู้บริหาร 80 คน เป็นชาย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 เป็นหญิง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.84 วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.96 และครูพลศึกษา จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 72.80 เป็นชายจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 52.02 เป็นหญิง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 20.74 วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 62.24 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.54

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.00 และโรงเรียนจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพอนามัยเป็นประจำ เช่นการตรวจสุขภาพของนักเรียนพร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเป็นเป็นหลักฐาน มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.00

ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า และครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพลานามัยและผู้บริหารโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.75 , 31.25 , 30.00 , 27.50 การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่นของ

ครูพลศึกษา และครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็น อย่างดี มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.50 , 32.50

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสถานที่ทำ ความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียน มีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล มีการวัดและการประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน การตรวจและแจ้งผลสอบตรงเวลาที่กำหนด และ มีการวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.50 , 35.00 , 35.00 31.25 และ 30.00

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ระดับปริญญาตรี

ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 37.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การสอนซ้ำซ้อนกัน มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.88

ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ในการ เรียนการสอน ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาทุ่มเท เวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายใน จากหัวหน้าหมวดพลานามัยและผู้บริหารโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.66, 38.88 , 33.33 , 30.55 การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่นของ ครูพลศึกษา และครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี ครูพลศึกษา สามารถอธิบายและสาธิตเทคนิคทักษะของวิชาที่สอนให้นักเรียนดูได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูพลศึกษาขาดการจัดระบบการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนของนักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 , 33.33 , 33.33 , 33.33 , 30.55

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การควบคุมดูแล รักษาอุปกรณ์ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.66 และมีสถานที่ทำความ

ครูพลศึกษา และครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็น อย่างดี มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.50 , 32.50

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีสถานที่ที่ทำความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล มีการวัดและการประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน การตรวจและแจ้งผลสอบตรงเวลาที่กำหนด และมีการวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.50 , 35.00 , 35.00 31.25 และ 30.00

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ระดับปริญญาตรี

ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 37.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การสอนซ้ำซ้อนกัน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.88

ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพลานามัยและผู้บริหารโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.66, 38.88 , 33.33 , 30.55 การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่นของครูพลศึกษา และครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี ครูพลศึกษาสามารถอธิบายและสาธิตเทคนิคทักษะของวิชาที่สอนให้นักเรียนดูได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูพลศึกษาขาดการจัดระบบการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนของนักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 , 33.33 , 33.33 , 33.33 , 30.55

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การควบคุมดูแลรักษาอุปกรณ์ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.66 และมีสถานที่ที่ทำความ

สะอาดร่างกายหลังเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.88

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 31.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจง กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล และมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอน ในแต่ละเรื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.66 , 38.88 , 30.55

ความคิดเห็นของผู้บริหาร สูงกว่าปริญญาตรี

ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนมีปัญหางบประมาณสนับสนุน การจัดเอกสารตำราและคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน นักเรียนแต่ละห้องมี จำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพ โรงเรียนจัดให้มีบริการด้าน สุขภาพอนามัยเป็นประจำ เช่นการตรวจสุขภาพของนักเรียนพร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเป็น หลักฐาน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.54 , 29.54 , 29.54

ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ครูพลศึกษาไม่ ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพลานามัยและผู้บริหารโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.54 , 25.00 การมีมนุษย์สัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขา วิชาอื่นของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี และครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45 , 31.81 , 29.54

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีเครื่องมือทาง โสตทัศนูปกรณ์ช่วยเสริมการเรียนการสอนอย่างครบครัน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.81

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการวัดและประเมินผลครอบ คลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร มีการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนใน แต่ละเรื่อง การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก – ง่าย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.36 , 34.09 , 31.81 และ 29.54

ครูพลศึกษา

ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การสอนซ้ำซ้อนกัน ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจปรัชญาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 52.80 , 48.13 , 45.32 และมีการจัดการให้นักเรียนแต่งกายถูกต้องเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.05

ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 33.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพลานามัยและผู้บริหารโรงเรียน โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.54 , 55.60 , 54.20 , 53.17 , 50.00 และครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่นของครูพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.73 , 52.80

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.39

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน มีการวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 49.06 , 46.26 , 41.12 , 37.85 และมีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.38

ครูพลศึกษา ระดับปริญญาตรี

ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันใน

แต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การสอนซ้ำซ้อนกัน โรงเรียนมีปัญหางบประมาณสนับสนุนการจัดเอกสารตำราและคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.00 , 48.08 , 46.44 และมีการจัดการให้นักเรียนแต่งกายให้ถูกต้องเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.62

ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพลานามัยและผู้บริหารโรงเรียน ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.73 , 54.64 , 53.00 , 53.00 , 49.72 การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่นของครูพลศึกษา และครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็น อย่างดี มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.09 , 54.09

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 45.40

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้า ชั้นเรียน มีการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.63 , 41.53 และมีการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.25

ครูพลศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี

ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การจัดตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดการใช้สถานที่และอุปกรณ์การสอนซ้ำซ้อนกัน ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจปรัชญาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.61 , 48.38 , 38.70 และมีการจัดให้นักเรียนแต่งกายถูกต้องเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.48

ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวด

พละนาถัยและผู้บริหารโรงเรียน โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมลัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.06 , 54.83 , 54.83 , 51.61 , 51.61 และครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.61

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 40.00

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน มีการวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.61 , 45.16 , 38.70 35.48 และมีการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.25

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546

1. ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา

โรงเรียนควรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจอย่างแท้จริงเพื่อนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ด้านครูผู้สอน ควรเอาใจใส่ต่อนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มีการนิเทศการเรียนการสอนโดยบุคคลภายนอกเพื่อให้มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ เหมาะสมทันสมัย ได้มาตรฐานและปลอดภัย สำหรับใช้ในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ด้านการวัดและประเมินผล ควรจัดให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิกสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 อภิปรายเป็นด้านได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษาเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ กิจกรรมหรือวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้นักเรียนสอดคล้องกับระดับอายุและพัฒนาการของนักเรียน ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงเข้าใจปรัชญาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตร โรงเรียนมีงบประมาณสนับสนุนการจัดเอกสาร ตำราและคู่มือการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรซึ่งโรงเรียนมีการดำเนินการที่ดี ตั้งแต่การจัดหลักสูตร มีเป้าหมายที่ชัดเจน นำไปปฏิบัติได้ มีการเตรียมการและวางแผนงานที่ดี สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการพัฒนาไปสู่การสอนวิชาพลศึกษาไปในทิศทางที่ดีและนำไปสู่ความสำเร็จซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรัชญา นาชัยสิทธิ์ (2547 : บทคัดย่อ) เรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546 ได้พบว่าผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษาคิดคล้ายกันว่าสภาพปัญหาและการสอนพลศึกษาอยู่ระดับปานกลาง

2. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีการสอนใหม่ๆมาใช้ในการเรียนการสอน ในปัจจุบันผู้สอนได้รับการอบรมเพิ่มมากขึ้นผู้สอนจึงได้มีวิธีการสอนที่หลากหลายจึงทำให้การสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับบุชเชอร์ (Bucher, 1975 : 153-154) ได้ทำการศึกษาเรื่องลักษณะคุณสมบัติของครูที่ดีเหมาะสมต่อวิชาชีพไว้ดังนี้คือครูจะประสบความสำเร็จในการสอนได้ต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ และยังสอดคล้องกับวรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 43) กล่าวว่าครูพลศึกษาควรเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมพลศึกษาและมีจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการสอนที่ทำให้มีประสิทธิภาพที่ดี

3. ด้านปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ มีเครื่องมือทางสันทนาการอุปกรณ์ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนอย่างครบครัน มีอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างครบครันตามกิจกรรมตามเนื้อหาหลักสูตร มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายนักเรียนอย่างเพียงพอทั้งนี้เป็นเพราะสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ได้มีการจัดสรรปรับปรุงให้มีสัดส่วนเพียงพอทั้งกับจำนวนนักเรียนอีกทั้งผู้บริหารได้จัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์เพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับวิศาล เครือคล้าย

(2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปในระดับปริญญาตรีของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลางพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่ในระดับปานกลางคือสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

4. ด้านการวัดและการประเมินผลวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคือมีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนเช่นการแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน ข้อสอบได้สัดส่วนของของเนื้อหาตามความยากง่ายมีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหา เกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลที่เหมาะสมกับเพศและอายุของเด็กนักเรียน มีการทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากเรียนไปแล้ว มีการวัดและการประเมินผลที่ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร การตรวจและแจ้งผลสอบตรงตามเวลาที่กำหนด เพราะทั้งนี้ทางโรงเรียนได้มีการส่งครูไปเข้าร่วมอบรมที่ทางฝ่ายการศึกษาจัดอบรมขึ้นอย่างสม่ำเสมอและทางโรงเรียนได้เชิญวิทยากรจากภายนอกมาจัดอบรมครูภายในโรงเรียนอย่างต่อเนื่องทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจ สามารถทำการวัดและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อวยชัย เขียวขำ (2540 : บทคัดย่อ) พบว่านักศึกษามีปัญหาการประเมินผลแตกต่างกันคือ เกณฑ์ในการวัดผลวิชาภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีกับวิธีการวัดและประเมินผล

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลเพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2531). รายงานการวิจัยเรื่องการกระจาย
ด้านบริการ และทรัพยากรทางการศึกษา ของการศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ :
การศึกษาเอกชน : สำนักงานฯ.
- _____. (2526). การศึกษาเอกชนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : การศึกษาเอกชน :
สำนักงานฯ.
- _____. (2529). สืบปี ส.ช. รายงานการศึกษาเอกชน ประจำปีงบประมาณ 2529.
กรุงเทพฯ : การศึกษาเอกชน : สำนักงานฯ..
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2517) การวิจัยเพื่อกำหนดมาตรฐานในโรงเรียน
เอกชน พ.ศ.2517. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. กระทรวงศึกษาธิการ. (2543) 1 ปีการปฏิรูป
การศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2529). วิจัยสอนวิชาเอกพลศึกษา. กรุงเทพฯ :โอเดียนสโตร์.
- จรรยาพร ธรณินทร์. (2525). หลักการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2526). พลศึกษาสำหรับคนพิการ. กรุงเทพฯ : เทพนิมิตรการพิมพ์.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2525). "แนวคิดพัฒนากีฬาชาติ". วารสารสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ.
4(ตุลาคม 2525) : 1.
- ทรงเดช เสมอคำ. (2528). ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
เขตการศึกษา 7. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชัย ทันสมัย. (2529). ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ :
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
อัดสำเนา.
- บุญเลี้ยง ศรีสุข. (2529). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : สุนทรกิจการพิมพ์.
- ปรีชญา นาชัยสิทธิ์. (2547). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล ในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546. กรุงเทพฯ :
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
ถ่ายเอกสาร.

- เปี่ยมศักดิ์ ภูมิพาณิชย์. (2547). *สภาพและปัญหาของผู้ฝึกสอนในโครงการเงินอุดหนุนการเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นเลิศในการแข่งกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ 2546*. ปริญญาโท กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป มาร์ติน โกมลมาศ, ภราดร. (2517). *คำกล่าวรายงานเปิดประชุมที่สววงคณิवास 1974,1975*. เอกสารอัดสำเนา.
- ผาณิต บิลมาศ. (2533). *คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เพชรรัตน์ ยันรังษี.(2547). *ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาน้ำหนัก ในการแข่งขันกีฬาน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2546*. ปริญญาโท กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพวัลย์ ตันลงคม. (2530). *พลศึกษาเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2517). *การพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2534). *หลักและวิธีสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2536). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์ จำกัด
- _____. (2541). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิภา เลค. (2526). *ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับพฤติกรรมภาวะผู้นำของครูใหญ่ โรงเรียน คาทอลิก ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิศาล เครือคล้าย. (2530). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป ในระดับปริญญาตรี กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง*. กรุงเทพฯ :ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิสูตร กองจินดา. (2530). *การจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สมคิด ชิตประสงค์. (2517). หลักการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมคิด สานศรี. (2534). ปัญหาการจัดและบริหารโปรแกรมพลศึกษาของหัวหน้าหมวด
พลานามัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชัย วุฒิปรีชา. (มปป). โรงเรียนราษฎร์กับความมั่นคงของชาติ. เอกสารวิจัยส่วนบุคคลใน
ลักษณะวิชาสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- สัจด์ อุทรานนท์. (2535). สารานุกรมศึกษา ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระราชินีนาถ ในมหามงคลเฉลิมพระชนพรรษา 5 รอบ. กรุงเทพฯ.
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สวาสดี แสนคำ. (2538). ปัญหาการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส. : วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุธีรา เพชรมณี. (2541). ปัญหาและแนวทางแก้ไขในการจัดกิจกรรมพลศึกษา สำหรับ
นักศึกษาศาสนาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สุพรรณ จิตต์ภักดี. (2533). ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา
ในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- สุวรรณา แดงเวียง. (2539). สภาพและปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษา
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
อัดสำเนา.
- อติติ วลัยุฑ์เพียร. (2541). ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพ
และปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2523) ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 5.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- อาคม แก้วเอียด. (2545). ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชน
ของศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- Bucher, C.A. (1975). *Administration of School Health and Physical Education Programs Including Athletics*. St.Louis : The C.V. Mosby Company.
- Coker, G.E. (1972). "A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public Schools", *Dissertation Abstracts International*. 33 : 1484-1485 A.
- Hensley, R.W. (1975). "An Assessment of Physical Education Programs in Selected Elementary Schools," *Dissertation Abstracts International*. 36 : 765A.
- Horton, D. (1978). "An Evaluation of the Physical Education Programs in the Community Colleges of Arkansas," *Dissertation Abstracts International*. 39 : 3450A.
- Puckett, John R. "An Evaluation of the Physical Education Program"
- Spencer, C.A. (1974). "The Status of Physical Education in Selected Public High Schools in State of South Dakota," *Dissertation Abstracts International*. 35 : 3496-A.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2546

ข้อแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มุ่งที่จะศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ
แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา
2. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับ
ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

เพื่อให้คำตอบของท่านที่ได้ทำแบบสอบถามนี้สามารถนำไปใช้ในการวิจัย และเกิด
ประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาพลศึกษาในอนาคต กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความ
เป็นจริง ผู้วิจัยจะเก็บคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ และขอรับรองว่าจะไม่มีผลเสียหายต่อ
ตัวท่านและโรงเรียนแต่อย่างใด

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ตำแหน่ง

- () ผู้บริหาร
- () ครูพลศึกษา

2. เพศ

- () ชาย
- () หญิง

3. วุฒิการศึกษา

- () ปริญญาตรี
- () สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่กำหนดตามระดับปัญหาที่เกิดขึ้น
ตามความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว ดังตัวอย่าง

ลำดับ ที่	รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ครูพลศึกษามีความสามารถใช้และบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษาได้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร.....			✓		

จากตัวอย่าง หมายความว่า ผู้ตอบแจ้งให้ทราบว่าระดับปัญหาด้านครูพลศึกษามีความสามารถใช้และบริหารหลักสูตรวิชาพลศึกษาได้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้นมีระดับปานกลาง

1. ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา

ลำดับ	รายการ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	อัตราครูพลศึกษาในโรงเรียนไม่สมดุลกับจำนวนชั่วโมงการสอน และการทำงาน ทำให้ครูทำงานหนักไป					
2	กิจกรรมหรือวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้นักเรียนเรียนสอดคล้องกับระดับอายุและพัฒนาการทางกายของนักเรียน.....					
3	ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้.....					
4	เนื้อหาวิชาที่จัดให้เรียนสอดคล้องกับจำนวนชั่วโมงที่สอน					
5	โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาการทางด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม อย่างสม่ำเสมอ.....					
6	นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การควบคุมชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร.....					
7	การจัดการตารางเรียนของชั้นเรียนตรงกันในแต่ละวันทำให้เกิดปัญหาการใช้สถานที่และอุปกรณ์การสอนซ้ำซ้อนกัน.....					
8	ผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจปรัชญาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในหลักสูตร.....					
9	โรงเรียนมีปัญหางบประมาณสนับสนุนการจัดเอกสารตำราและคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน.....					
10	มีการจัดการให้นักเรียนแต่งกายถูกต้องเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา.....					
11	โรงเรียนจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพอนามัยเป็นประจำ เช่น การตรวจสุขภาพของนักเรียนพร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเป็นหลักฐาน.....					

2. ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ลำดับ	รายการ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี.....					
2	ครูพลศึกษาสามารถอธิบายและสาธิตเทคนิคทักษะของวิชาที่สอนให้นักเรียนดูได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....					
3	ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา.....					
4	ครูพลศึกษามีความตั้งใจในการสอนและเอาใจใส่นักเรียน.....					
5	ครูพลศึกษาขาดการจัดระบบการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนของนักเรียน.....					
6	ครูพลศึกษามีความสามารถจัดกิจกรรมการสอนวิชาพลศึกษาได้อย่างเหมาะสม และมีคุณค่าตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร.....					
7	ครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนล่วงหน้า.....					
8	ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน.....					
9	ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศก์ภายในจากหัวหน้าหมวดพละนามัยและผู้บริหารโรงเรียน.....					
10	โอกาสและการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ.....					
11	ครูพลศึกษาจัดกิจกรรมการสอนตรงกับความสนใจของนักเรียนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม.....					
12	ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา.....					
13	ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษา.....					
14	การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและครูสาขาวิชาอื่นของครูพลศึกษา.....					

3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา

ลำดับ	รายการ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษาและ ความมีมาตรฐานของอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ					
2	มีอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างครบครัน ตามกิจกรรมตามเนื้อหาในหลักสูตร.....					
3	มีเครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์ช่วยเสริมการเรียนการสอน อย่างครบครัน.....					
4	มีการตรวจสอบซ่อมแซมบำรุงรักษาอุปกรณ์พลศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ.....					
5	มีอุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียน เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา.....					
6	มีอุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพหรือเครื่องฝึก บริหารร่างกาย.....					
7	มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน.....					
8	มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียนกิจกรรม พลศึกษา.....					
9	การเบิกใช้และส่งคืนอุปกรณ์พลศึกษาทั้งใน และนอกเวลาเรียน.....					
10	การควบคุมดูแลและรักษาอุปกรณ์.....					

4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ลำดับ	รายการ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	มีการทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากเรียนไปแล้ว.....					
2	ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก-ง่าย.....					
3	การตรวจและแจ้งผลสอบตรงเวลาที่กำหนด.....					
4	มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเพศและอายุของเด็กนักเรียน.....					
5	มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล.....					
6	มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร.....					
7	มีการวัดและประเมินผลการเรียนก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง.....					
8	มีการวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน.....					
9	ความชัดเจนของคำสั่งและข้อความในแบบทดสอบ.....					
10	มีการวัดผลเน้นด้านทักษะมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล.....					
11	มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน.....					
12	การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้.....					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

ด้านครูสอนวิชาพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจนท์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ
อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวมยุรี ชุมพล
วันเดือนปีเกิด	14 ธันวาคม 2517
สถานที่เกิด	จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	459/149 หมู่ 5 ถ.ร่มเกล้า แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคารยูโอบี รัตนสิน 690 ถ.สุขุมวิท แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2529	ประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนห้วยนา อ.เมืองสรวง จ.ร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสตรีศึกษา อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2540	ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขา พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต สาขา พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ